

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพ
คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

โดย
นางสาวธีรฉวีรา ปลายะเพียนทอง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับ
สมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

โดย
นางสาวธีรวิรา ปลายะเพียนทอง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF VOCABULARY LEARNING ACHIEVEMENT AND
RETENTION USING MNEMONICS AND VOCABULARY PICTURE BOOKS FOR
GRADE 6 STUDENTS OF ANUBAN NAKHON PATHOM SCHOOL

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

60254304 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์, ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นางสาว ชีรวิรา ปลายเตียนทอง: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ และ 3) เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อและใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด 3) ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเลิกเรียน

60254304 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : MNEMONICS AND VOCABULARY BOOKS, ENGLISH VOCABULARY ACHIEVEMENT AND RETENTION, GRADE 6 STUDENTS

MISS THEEWARA PLATAPIANTONG : THE DEVELOPMENT OF VOCABULARY LEARNING ACHIEVEMENT AND RETENTION USING MNEMONICS AND VOCABULARY PICTURE BOOKS FOR GRADE 6 STUDENTS OF ANUBAN NAKHON PATHOM SCHOOL
THESIS ADVISOR : INSTRUCTOR PATTEERA THIENPERMPOOL, Ph.D.

The purposes of the research were to: 1) compare the students' vocabulary learning achievement before and after learning by mnemonics and vocabulary books; 2) explore the students' opinions toward teaching by using mnemonics and vocabulary picture books and 3) study the retention of students after learning by using mnemonics and vocabulary picture books.

The sample was 33 grade 6 students at Anuban Nakhon Pathom School. They were randomly selected. The duration of the experiment was 2 weeks. The instruments consisted of: 1) a survey from vocabulary; 2) lesson plans; 3) a vocabulary test and 4) a questionnaire on opinions toward learning by using mnemonics and vocabulary picture books.

The research results were: 1) the students' vocabulary learning achievement after using mnemonics and vocabulary picture books was significantly higher than before at the .05 level; 2) the students' opinions toward teaching vocabulary using mnemonics and vocabulary picture books were at the highest level and 3) the students' retention in teaching vocabulary using mnemonics and vocabulary picture books was not different from the post-test.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูลซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาการค้นคว้าอิสระให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้งอาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโนภาพ ประธานสอบ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาพร ฉายะระถิ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้การศึกษาการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตรและวิธีการสอนทุกท่านที่ให้ความรู้ เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและให้ประสบการณ์ที่หาไม่ได้จากที่ใด ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือวารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้การศึกษาการค้นคว้าอิสระ มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ และเพื่อนๆ สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณโรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัย จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้า และนางสาวแพรวไหม คำดวง ผู้ให้คำแนะนำ ความรู้ และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไปได้

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่ พระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดีเสมอมา

ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตในการวิจัย.....	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	8
2. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำ (Mnemonic Technique)	15
3. การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์โดยใช้สมุดภาพ.....	21
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
ตัวแปรที่ศึกษา.....	30
ระยะเวลา.....	31

รูปแบบการวิจัย	31
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์	45
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดย ใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์	45
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุด ภาพคำศัพท์	49
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผล	53
ข้อเสนอแนะ	56
รายการอ้างอิง	58
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก	73
ภาคผนวก ข	75
ภาคผนวก ค	91
ภาคผนวก ง	97
ประวัติผู้เขียน	103

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการวิจัย.....	31
ตารางที่ 2 แสดงแนวคำศัพท์จากหนังสือเรียน Say Hello 6	32
ตารางที่ 3 แสดงการใช้สมุดภาพคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	34
ตารางที่ 4 แสดงเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากหนังสือเรียน Say Hello 6.....	34
ตารางที่ 5 กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ (Test Specifications).....	36
ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและการแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบความรู้คำศัพท์	37
ตารางที่ 7 แสดงข้อมูล 3 ด้าน คือด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านประโยชน์	39
ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็น	40
ตารางที่ 9 แสดงเกณฑ์การประเมินผลความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ	42
ตารางที่ 10 แสดงการศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับ สมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม.....	45
ตารางที่ 11 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านเนื้อหา	46
ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านการจัดกิจกรรม.....	46
ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้... ..	47
ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพรวม	49
ตารางที่ 15 แสดงการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุด ภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม.....	50
ตารางที่ 16 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และใช้วัดความคงทน... ..	98

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษจัดได้ว่าเป็นภาษาสากล (International Language) ที่จำเป็นและมีผู้นิยมใช้ทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่นำพาประชาชนก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมาตั้งแต่ปี 2558 โดยกฎบัตรของสมาชิกประชาคมอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารระหว่างบุคคลในกลุ่มสมาชิกประชาคมอาเซียน อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลที่นำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นภาษาทางการ ภาษาประจำชาติ หรือภาษาที่ใช้พูดคุยในการติดต่อสื่อสารกับคนต่างภาษาต่างวัฒนธรรม ทุกคนจึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักและต้องมีการพัฒนาการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง เพื่อประชาชนพลเมืองจะได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นการฝึกฝนพัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องย่อมมีความได้เปรียบในการดำเนินชีวิตในสังคมยุค 4.0 อันจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิด และแสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ (จิราวดี รัตน์ไพฑูรย์ชัย, 2012: 1) ซึ่งจะนำพาประชาชนประเทศไทยก้าวสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ต่อไป

ด้านการศึกษาของประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นที่ไปตามกระแสของสังคม โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (กรมวิชาการ, 2544: 1-2) ในการเรียนภาษาใดก็ตามทุกภาษามีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกันคือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และ เสียง การเรียนภาษาเพื่อจะให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาและการรู้ความหมายของคำศัพท์ (Long and Richards, 1987: 305, อ้างถึงใน ดวงเดือน จังพานิช, 2542: 3) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้

คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนรู้ภาษาได้ผลดี (ดวงเดือน แสงชัย, 2539: 118)

ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับปัญหาในชั้นเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่าแม้ว่านักเรียนจะท่องคำศัพท์บ่อยครั้งแต่ก็ไม่สามารถบอกความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง จากการเก็บข้อมูลผลการเรียนของโรงเรียนอนุบาลนครปฐม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 196 คน ในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 พบว่ามีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.73 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.84 เปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน ในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 พบว่ามีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.56 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.53 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลการเรียนที่ลดลงในภาคเรียนที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่านักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ในระหว่างบทเรียน และการที่นักเรียนท่องศัพท์แบบแปลความหมายมาสอบนั้น อาจจะทำให้ให้นักเรียนจดจำได้เพียงชั่วคราว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เลย ดังนั้นนักเรียนต้องเรียนรู้วิธีการใช้คำศัพท์ในประโยค นอกจากนั้นจากการสอบวัดความรู้คำศัพท์ของนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้และอยู่ในระดับปานกลางไปจนถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งตามหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนอนุบาลนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ การจัดการเรียนการสอนจึงควรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะสุดท้ายคือทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด และการเขียนสะกดคำเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียน บุคคลผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการเขียนก็จะสามารถสื่อสารได้ดีด้วยเช่นกัน และอีกทั้งจากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 พบว่า คะแนนของนักเรียนทั่วประเทศในวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้เข้าสอบ 704,692 คนมีค่าเฉลี่ย 36.34 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในรายวิชาทั้งหมดจากวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นรวมถึงความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา (2560: Website) ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพราะความรู้เรื่องคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นหลักไปให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการแข่งขันในอนาคต และในบางครั้งการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์

ในชั้นเรียนได้รับความสนใจน้อยลงและละเลยการสอนด้านคำศัพท์ก่อให้เกิดปัญหากับนักเรียนในหลายด้านทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่รู้และไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั่นเอง

ในการเรียนและการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปเริ่มต้นจากสอนคำศัพท์ คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความหมายที่มีความสำคัญในการสื่อสารมาก ดังที่ Wilkins (1972) กล่าวว่า ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายความว่า การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อให้การสื่อสารสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด แต่ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลย การที่ผู้เรียนจะสามารถเขียนหรือแต่งประโยคได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจะต้องรู้จักคำศัพท์ ความหมาย หน้าที่ของคำศัพท์ที่จะนำมาใช้เพื่อให้การเขียนนั้นถูกต้องตามรูปแบบไวยากรณ์ และจะนำไปสู่การสื่อสารที่ถูกต้อง การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะคำศัพท์สามารถช่วยให้นักเรียนมีความรู้ เข้าใจข้อมูลเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องอีกทั้งยังสามารถใช้ในการสนทนาอย่างง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันเพราะการสนทนาโดยใช้คำศัพท์เพียงคำเดียวอาจจะช่วยให้ผู้ที่สนทนาด้วยเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น จึงทำให้การเรียนรู้คำศัพท์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาในด้านอื่น ๆ อีกด้วย เจ้าของภาษาคุ้นเคยกับคำศัพท์โดยได้ยินได้ฟังและพบเห็นบ่อย ๆ ทั้งที่เป็นรูปประโยคและจากสถานการณ์ต่าง ๆ ก่อนที่จะสามารถใช้ภาษาได้ กล่าวได้ว่าคำศัพท์เหล่านั้นจะติดอยู่ในสมองและพร้อมที่จะนำมาพูดได้ทันที นอกจากนั้นการพัฒนาความรู้เรื่องคำศัพท์ยังเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาเองต้องการ เพราะผู้เรียนมีความเชื่อว่าการรู้คำศัพท์จำนวนมากนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาทางด้านภาษาของตนเอง (Jordan, 1997) หากไม่มีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์เลย การเรียนการสอนก็จะเป็นไปได้ช้าและยากลำบากการเรียนรู้ ฉะนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จึงนับเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นชั้นเริ่มเรียน ครูผู้สอนควรมุ่งสอนคำศัพท์แก่นักเรียนเพื่อนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในประโยคพื้นฐานต่าง ๆ อีกทั้งการเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานที่จะทำให้ผู้เรียนสร้างประโยคง่าย ๆ ที่พอจะสื่อสารได้รู้เรื่องก่อนที่จะพูดประโยคขั้นสูง ๆ ต่อไป ฉะนั้นการสอนศัพท์ต้องสอนให้ถูกต้อง รู้ความหมายและสามารถใช้คำศัพท์นั้นในประโยคหรือชีวิตจริงได้ ทั้งนี้ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษจะได้ผลดีนั้นนักเรียนต้องมีความรู้ศัพท์เพื่อสามารถสื่อสารโต้ตอบเข้าใจข้อความที่ฟัง หรืออ่านได้ อีกทั้งยังสามารถเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ (อรุณี วิริยะจิตรา 2548: 119-120)

จากงานวิจัยที่ผ่านมา Mnemonics สามารถทำหน้าที่ได้ดีในการเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับนักเรียน เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการเพิ่มความจำโดยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับคำที่คุ้นเคย Craik and Lockhart (1972) กล่าวว่าการทำงานของสมองที่ยังต้องการความคิดที่ละเอียด เป็นระเบียบหรือเป็นขบวนการจะสามารถช่วยในการเรียนคำศัพท์ได้มากขึ้นด้วย ชลลดา เรืองฤทธิ์ธาวี

(2553) พบว่า เทคนิคช่วยจำเป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้ง การสอนเทคนิคช่วยจำให้แก่ นักเรียนช่วยให้นักเรียนสามารถเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำได้นาน อีกด้วย (Yates, 1966; Luria, 1968; Hunt and Love, 1972, อ้างถึงใน สิริินทร์ เพียรพิทักษ์ 2555: 37) จุฬารัตน์ ดวงแก้ว (2552) กล่าวถึงการสอนโดยใช้สมุดภาพว่าสมุดภาพทำให้เด็กมีความสนใจ ที่จะอยากเรียนมากขึ้น จดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นและทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชา ภาษาต่างประเทศ นิรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542: 159) กล่าวเสริมถึงสื่อภาพไว้อีกว่าภาพจะช่วยให้ การรับรู้การรับสารได้ดี โดยเฉพาะภาพถ่ายและภาพวาดที่ดี ภาพจากหนังสือ จะช่วยให้จำข่าวสารได้ ดีกว่าตัวอักษรและหากว่าเนื้อเรื่องซับซ้อนการใช้สื่อภาพจะต้องมีความจำเป็นมากเพื่อให้เกิดความ เข้าใจได้ มนุษย์สามารถจดจำเรื่องราวจากการอ่านร้อยละ 10 ในขณะที่สามารถจดจำเรื่องจากการ มองเห็นได้ร้อยละ 30 (Edgar Dale, 1969) นอกจากนี้

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญของคำศัพท์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัญหาเหล่านี้ เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนแปลไม่ออก เขียนไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ฉะนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการหาวิธีในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อให้ ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการใช้คำศัพท์ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น ครูผู้สอนในโรงเรียนจึงต้องมึ การพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง จะทำให้ ปัญหาที่เกิดจากการที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ ไม่เข้าใจความหมาย ฟังไม่เข้าใจ หมดไปหรือให้เกิดความ ยากน้อยที่สุด จึงเป็นเหตุผลให้ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม มีความตั้งใจในการนำเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics technique) ที่เลือกมาใช้กับนักเรียนทั้งหมด 4 วิธี ร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุก น่าสนใจ ริเริ่มสร้างสร้าง โดยนำเสนอเทคนิคช่วยจำควบคู่กับ ทำสมุดภาพคำศัพท์โดยแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ออกเป็น 5 ชุด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำ ด้านคำศัพท์ของนักเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์สูงสุดต่อตัวนักเรียนและเป็นแนวทางสำหรับ ผู้วิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

3. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียน

2. คะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์อยู่ในระดับดี

3. นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์หลัง 14 วันไม่ต่างจากที่สอบหลังเรียน

ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 ห้อง รวม 366 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก มีจำนวนนักเรียน 33 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

2.2.3 ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองคือในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบ โดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งใช้เวลาสอบอย่างละ 20 นาที

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

นิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เทคนิคช่วยจำ หมายถึง การนำเทคนิควิธีต่าง ๆ มาช่วยในการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ดีมากยิ่งขึ้น

2. สมุดภาพคำศัพท์ หมายถึง การใช้สมุดภาพคำศัพท์ในการเรียนการสอน เช่นการจดคำศัพท์ลงไปบนสมุดภาพคำศัพท์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์จากการจดบันทึกโดยการจดนั้นอาจจะมีการจดการออกเสียงคำนั้นลงไปบนสมุด ร่วมกับการจดตัวอย่างประโยคและใช้รูปภาพแทนการเขียนความหมาย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในด้านการจดจำคำศัพท์

3. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำเป็นต้องทราบตามสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นคำศัพท์ครอบคลุม 5 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์อยู่ในหมวด gesture, school uniform, nature, school object และ house รวมทั้งสามารถจดจำคำศัพท์ และบอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องโดยสามารถแปลความหมายของคำศัพท์คำนั้นได้ โดยพิจารณาการวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษในเรื่องต่าง ๆ โดยการบอกความหมายหรือการนำไปใช้ในประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นก็คือแบบประเมินความรู้คำศัพท์

4. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 ต่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น

5. ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึงผลการเรียนหรือความสามารถที่จะจำคำศัพท์ที่ได้ตั้งช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยได้จากการหาค่าคะแนนผลต่างระหว่างการสอบหลังสอนทันทีกับการทดสอบหลังสอน 14 วัน โดยใช้แบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ฉบับเดียวกัน

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ไปใช้พัฒนาความสามารถทางด้านคำศัพท์ของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักเรียนไปใช้พัฒนาทักษะความสามารถอื่น ๆ
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแยกเป็นประเภทได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 1.3 ความเป็นมา ทฤษฎีและจุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์
 - 1.4 หลักในการเลือกคำศัพท์ในการสอน
 - 1.5 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.6 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics Technique)
 - 2.1 ความหมายของเทคนิคช่วยจำ
 - 2.2 ประเภทของเทคนิคช่วยจำ
 - 2.3 การสอนโดยการใช้เทคนิคช่วยจำ
3. การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์โดยใช้สมุดภาพ
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของสมุดภาพ
 - 3.2 การใช้ภาพในการเรียนการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสื่อสารที่ส่งผลให้การเรียนทักษะอื่น ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ประสบความสำเร็จไปด้วยมีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

จากการที่ได้ไปศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายแง่มุม ดังต่อไปนี้ ความหมายของคำศัพท์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อความคิดเป็นคำหรือคำยากที่ต้องนำมา แปล พิจารณา อุดลวิทย์ (2530: 37) เสนอแนวคิดไว้ว่า ความหมายของคำ (meaning) สามารถแบ่งได้ดังนี้คือ Lexical meaning ความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรม Morphological meaning เช่น s ใน dogs, books มีความหมายเป็นพหูพจน์ Syntactic meaning เช่น Is he a teacher? ความหมายเป็นคำถาม เกิดจากการเปลี่ยนตำแหน่งของประโยค และ Cultural meaning วัฒนธรรมมีส่วนในการกำหนดคำ เช่น พวกเอสกิโม จะมีคำหลายคำที่บอกความหมายของคำว่า หิมะ ดังที่ วัลยา ช่างขวัญยืน (2547: 1) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า หมายถึงหน่วยย่อยของภาษาที่เจ้าของภาษารู้จักใช้ในการพูด และเขียนคำ เป็นหน่วยภาษาที่สามารถใช้ตามลำพังเพื่อสื่อสารได้

จากคำจำกัดความดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ คำ ถ้อยคำ หรือวลีในภาษาที่ถูกใช้เพื่อสื่อความหมาย ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป โดยที่คำศัพท์เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดและมีความหมายในตัวเองแต่คำศัพท์บางคำก็จะเข้าใจในแต่ละกลุ่มเจ้าของภาษานั้น ๆ

1.2 ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์มีบทบาทสำคัญยิ่งในการอ่านบทความ ผู้สอนมักจะเริ่มสอนตั้งแต่การสอนศัพท์ ซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้จากงานวิจัยบางเรื่องพบว่าคำศัพท์เพียง 1 คำที่ผู้อ่านไม่ทราบความหมายสามารถขัดขวางการทำความเข้าใจประโยคที่คำศัพท์นั้นปรากฏอยู่ หรือ อาจทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องนั้น ๆ ทั้งเรื่อง ทั้งนี้จึงมีนักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

เสงี่ยม โตรัตน์ (2524: 24) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ในแง่ของการอ่านว่า คำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่าน เพราะคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ยิ่งรู้ศัพท์มากก็ยิ่งใจมาก ฉะนั้นผู้เรียนต้องให้ความสนใจในการเพิ่มพูนคำศัพท์ ในขณะที่ Thornbury (2004: 19) กล่าวถึงความสำคัญของศัพท์กับไวยากรณ์ ได้กล่าวไว้ว่า หากปราศจากไวยากรณ์จะเกิดการสื่อสารที่น้อยมาก แต่ถ้าหากปราศจากคำศัพท์การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย การเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้พัฒนาการด้านการเรียนภาษาดีขึ้น แต่ก็จะมีมากหากเรียนรู้คำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ พร้อมไปด้วยกล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์สำคัญยิ่งกว่าไวยากรณ์เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนไม่มีความรู้จากหน่วยย่อย ๆ ก็ไม่สามารถมาสร้างเป็นวลี หรือ ประโยคใหญ่ได้ หากไม่รู้ศัพท์ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญ ผู้เรียนต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะพัฒนาความรู้ทางด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง เพราะการรู้ศัพท์ช่วยให้สามารถสื่อ

ความหมายได้และหากมีความรู้ศัพท์มากก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้การรู้คำศัพท์สามารถนำคำที่เป็นหน่วยย่อยมาสร้างวลีหรือประโยคที่เป็นหน่วยใหญ่ได้

1.3 ความเป็นมา ทฤษฎีและจุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้ามากมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา แต่ก็ยังไม่มีผู้ใดที่สามารถระบุได้ว่าการเรียนการสอนวิธีใดได้ผลดีที่สุด แต่อย่างไรก็ตามนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดและทฤษฎีเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไว้มากมาย

ในการเรียนการสอน Skinner เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเป็นการสร้างสมนิสัยซึ่งเกิดจากการฝึกฝนจะเห็นได้ชัดเจนในการเรียนรู้ภาษาโดยเริ่มจากการเลียนแบบเสียงเป็นคำ ๆ เมื่อเด็กได้ยินเสียงใดซ้ำ ๆ เด็กก็จะจำและพยายามเลียนแบบเสียงนั้นให้เหมือน และเมื่อเด็กได้รับแรงเสริมจากพ่อแม่ก็พยายามทำเสียงนั้นบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย และหากเด็กเลียนแบบเสียงผิดพ่อแม่ก็พยายามแก้ไขและให้เด็กฝึกใหม่ ในด้านความหมายเด็กก็จะเรียนรู้ความหมายโดยอาศัยความจำ โดยเชื่อมโยงระหว่างคำกับวัตถุ โดยเด็กจะสังเกตรูปประโยคที่ผู้ใหญ่ใช้ว่ามีการจัดเรียงคำกันอย่างไรแล้วหาข้อสรุปและรูปแบบของประโยคด้วยตนเองจากข้อมูลที่ได้รับ

คำศัพท์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยเอื้ออำนวยต่อการเรียนภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้น การเรียนรู้คำศัพท์ จึงเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์ ในการเรียนรู้ ภาษาใหม่ ครูผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ เพราะถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์หรือมีคำศัพท์ไม่เพียงพอ จะทำให้เกิดปัญหาในการอ่านเรื่องราว การฟังข่าวสาร การพูดเพื่อสื่อความหมาย หรือการเขียนข้อความ ซึ่งบุคคลที่รู้คำศัพท์มากจะได้เปรียบในการเรียนภาษาอังกฤษ

เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนศัพท์จึงมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์ดังต่อไปนี้

อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะ (2526: 91) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการสอนศัพท์ไว้ดังนี้

1. ให้อ่านออกเสียงให้ถูกต้อง though thought through เป็นต้น
2. ให้รู้ความหมายของคำศัพท์ ครูจะใช้อุปกรณ์การสอนช่วยหรืออาจใช้ท่าทางประกอบข้อความ
3. ให้ใช้คำศัพท์นั้นในโครงสร้างได้คล่องแคล่ว สามารถใช้คล่องทั้งภาษาพูดภาษาเขียนตลอดจนความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และความนิยม
4. ให้จำได้ทั้งรูปคำ ความหมาย การออกเสียงและสะกดด้วย

1.4 หลักในการเลือกคำศัพท์ในการสอน

Robert (1988: 119-120) พูดถึงศัพท์ที่ควรนำมาสอนดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์ที่เหมาะสมต่อช่วงอายุของผู้เรียน เช่น ระดับประถมก็ควรใช้คำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
3. ไม่ควรมีคำศัพท์มากหรือน้อยเกินไปต่อหนึ่งบทเรียน ควรเหมาะกับสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่นการนำไปพูดสนทนา เป็นต้น

นอกจากนี้ หลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนของ Mackey (1997: 176-177) คือ เลือกคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้ยินบ่อย ๆ หรือมีความถี่ในการใช้มากแล้วจึงคัดเลือกมาสอนเพื่อให้นักเรียน รู้จักใช้อย่างถูกต้อง หรือเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือตำราหลายๆเล่ม หลายๆสถานการณ์ หรืออาจจะเป็นคำศัพท์ที่มีความจำเป็นต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ไม่ปรากฏบ่อย เช่น Chalk ซึ่งปรากฏแค่ในชั้นเรียนและคำศัพท์ที่เลือกมาควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องคือคำศัพท์ที่นำมาสอนมีความคล้ายคลึงกับภาษาเดิมของผู้เรียนทำให้จดจำได้ง่ายขึ้น คำศัพท์บางคำมีความหมายชัดเจน สั้น ออกเสียงง่ายทำให้จดจำได้เร็วขึ้นหรือเป็นคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วพอเจออีกครั้งก็ทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและจดจำ

จากที่กล่าวมาการเลือกคำศัพท์ก็เป็นสิ่งสำคัญในการสอนศัพท์ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ตามที่ปรากฏในหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถพบได้บ่อย และมีประโยชน์ต่อผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.5 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนศัพท์ในภาษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่าน คือ บำรุง โตรัตน์ (2534: 77) ได้แบ่งชนิดของคำศัพท์ออกเป็น 2 ชนิด ตามลักษณะของการใช้ในแต่ละระดับของนักเรียน คือ

1. คำศัพท์ที่นักเรียนใช้มากในการฟังพูดอ่านเขียน Active Vocabulary นอกจากครูจะสอนให้รู้จักความหมายแล้ว จะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำ ประโยค ได้ทั้งในการพูดและการเขียนบ่อยๆ
2. คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ไม่ค่อยพบเห็นหรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบเห็นบ่อย Passive Vocabulary ครูเพียงสอนแต่ให้รู้ความหมายที่ใช้ในประโยคก็เพียงพอ เน้นให้นักเรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจ โดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน

Ellis (1994) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Explicit vocabulary คำศัพท์ที่เรียนรู้โดยตรง คือ คำศัพท์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยที่ผู้สอนสอนความหมาย โดยการใช้คำที่มีความหมายเหมือน และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม และรวมถึงการให้กับผู้เรียนโดยตรง

2. Implicit vocabulary คำศัพท์ที่เรียนรู้ทางอ้อม คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่น จากการอ่านหนังสือ จากบทสนทนาในห้อง และนอกห้องเรียน จากการพบเห็น คำศัพท์จากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทนี้ เป็นการเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ในบริบทซึ่งช่วยให้เข้าใจ และจดจำได้ดี

มากไปกว่านั้น Hatch and Brown (1995: 370) แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์เพื่อการรับรู้ (Receptive Vocabulary) คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับรู้จากการฟังและการอ่านผู้เรียนรับรู้แต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทหรือชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนสอนแต่ให้ความหมายเท่านั้น

2. คำศัพท์เพื่อการสื่อสาร (Productive Vocabulary) คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจ ออกเสียงได้ รู้ความหมาย และสามารถนำไปใช้อย่างถูกต้องในทั้งการพูดและการเขียน ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ Lewis (1997) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

1. คำเดี่ยว เช่น book, pen
2. คำรวม เช่น by the way , upside down
3. คำที่ปรากฏร่วมกัน เช่น community service, absolutely convinced
4. คำสำนวน เช่น I'll get it, We'll see, That'll do
5. คำขึ้นต้นประโยค เช่น That is not as...as you think, he fact/suggestion/ problem/ danger was....., Firstly..., Secondly..., Finally.....

และสุดท้าย Nation (2001, cited in nation Paul and Chung Teresa, 2003) ยังได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ตามการใช้ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้คือ

1. High frequency words คำที่ใช้บ่อยคือ คำที่ถูกใช้บ่อยครั้งทั้งในบทความหนังสือพิมพ์ บทสนทนา และนิตยสารต่าง ๆ เป็นคำศัพท์สำคัญที่สื่อความว่าบทความนั้นเกี่ยวกับอะไร ซึ่งบทความบทความหนึ่งอาจมีคำศัพท์ประเภทนี้อยู่ถึง ร้อยละ 80-90 ของบทความทั้งหมดเลยทีเดียว

2. Technical vocabulary คำศัพท์เฉพาะทาง คือคำศัพท์ที่ใช้ และเป็นที่ยอมรับในกลุ่มคนที่ทำงานในสาขาเดียวกัน หรือมีความสนใจในสิ่งที่เหมือนกัน ซึ่งคนในกลุ่มคนที่ทำงานอื่น หรือมีความสนใจอื่น อาจไม่รู้จัก และไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์เฉพาะทางนี้

3. Academic vocabulary คำศัพท์ทางวิชาการ คือ คำศัพท์ที่ใช้ในเอกสาร หรือบทความทางวิชาการ และเป็นคำศัพท์ที่ใช้อยู่ในสาขาอาชีพทั่วไป ไม่ได้เจาะจงสาขาอาชีพใด อาชีพหนึ่ง

4. Low frequency words คำที่ไม่ใช้อยู่บ่อย คือคำที่ใช้ไม่บ่อยนัก ซึ่งบทความหนึ่ง อาจมีคำศัพท์ประเภทน้อยเพียงร้อยละ 5 ของบทความทั้งหมด

สรุปได้ว่า คำศัพท์ถูกจำแนกออกเป็นหลายชนิด แต่ผู้วิจัยสามารถสรุปประเภทของคำศัพท์ได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. คำศัพท์ที่รับรู้โดยตรง เป็นคำศัพท์ที่ผู้สอนตั้งใจสอนความหมาย 2. คำศัพท์ที่สื่อสารทางอ้อม คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนพบเจอ และเรียนรู้จากบริบทต่าง ๆ รอบตัว ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนพบเห็น และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นคำศัพท์จากในหนังสือเรียนตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนดซึ่งเป็นคำศัพท์เพื่อการสื่อสาร

1.6 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์นั้นนับเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และสามารถนำไปใช้ได้ ทั้งในการสื่อสาร การฟัง พูด อ่านและเขียน มีเทคนิควิธีการสอนได้หลายวิธีและไม่ได้มีการสรุปไว้ว่าวิธีใดคือวิธีที่ดีที่สุด ผู้สอนมีหน้าที่พิจารณาบริบทและเลือกวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

หลักการสอนคำศัพท์ถูกแบ่งออกเป็น 3 ชนิดตามที่ Nation (2003) ได้แบ่งไว้ดังนี้ ด้านการเลือกเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา (Content and Sequencing) เลือกคำศัพท์จากความถี่ในการพบเห็นนักเรียนได้ฝึกการใช้คำศัพท์ อย่างเพียงพอ ผู้สอนควรเสนอโอกาสในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์หลากหลายวิธี ถัดไปคือวิธีการนำเสนอ ผู้สอนต้องเลือกคำศัพท์ที่พบบ่อยมานำเสนอ เด็กมีมาตรฐานในการเดาความหมาย ด้านการใช้ภาษามีทักษะในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ ผู้สอนสนับสนุนการเรียนรู้ให้นำคำไปใช้ ทบทวนฝึกฝนซ้ำ ๆ นำเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มความรู้ปริมาณของคำศัพท์ คล้ายคลึงกันกับ Bishop et al. (2009) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์คือนอกจากเสนอคำศัพท์แล้วนั้น ผู้สอนควรให้รายละเอียดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ ฝึกอย่างเป็นประจำ ผู้สอนกระตุ้นให้เชื่อมโยงความรู้คำศัพท์และความหมายเข้าด้วยกัน

อุทัย ภิรมย์รินและ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2535) เสนอแนะวิธีการสอน โดยเฉพาะวิธีการสอนคำศัพท์อีกว่า ต้องเริ่มสอนจากเรื่องง่ายๆ และเป็นคำศัพท์ที่สามารถเห็นได้ในชีวิตประจำวัน การให้เด็กรู้ความหมายนั้นครูสามารถใช้ภาพจริง หรือแสดงท่าทางประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจและทำให้เด็กเข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น เมื่อสอนศัพท์ไปแล้วครูก็ควรให้เห็นรูปประโยคหรือกลุ่มคำ

ทิตานา แคมณี (2545: 229 - 231) แบ่งวิธีการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน คือขั้นนำเสนอขั้นฝึกและขั้นนำไปใช้

1. ขั้นนำเสนอ คือสิ่งสำคัญในการนำเสนอคำศัพท์ ประกอบด้วย

- 1.1 การให้ตัวอย่าง เช่น การให้ดูภาพหรือของจริง
- 1.2 การสอนด้วยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
- 1.3 การแสดงละครและการใช้ท่าทาง
- 1.4 การให้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคำที่มีความหมายตรงกันข้าม
- 1.5 การให้คำจำกัดความที่ชัดเจน
- 1.6 การให้ผู้เรียนเดาความหมายจากบริบท ซึ่งบริบทนั้นต้องชัดเจน
- 1.7 การแปล ผู้สอนสามารถใช้วิธีการแปลเพื่อสอนคำที่เป็นนามธรรม

2. ชั้นฝึก

ชั้นที่ 1 การฝึกคำศัพท์ควรเริ่มจากคำเดี่ยว ต่อจากนั้นฝึกเป็นประโยคและฝึกข้อความที่เกี่ยวข้องกัน

ชั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนตอบคำถาม

ชั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนบรรยาย

ชั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ

อิสรา สารงาม (2530: 78-81) ได้เสนอแนะแนวทางการสอนไว้ดังนี้

1. Real Object คือการใช้ของจริง เหมาะสำหรับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม นำของจริงมาสอนและไม่สร้างความยุ่งยากแก่ครูในการนำมาประกอบการเรียนการสอน

2. Models คือการใช้หุ่นจำลอง เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจให้กับเด็กกรณีที่ไม่สามารถนำของจริงมาให้เด็กดูได้เช่น ผลไม้ หรือ คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ

3. Pictures คือ การใช้รูปภาพ เป็นอุปกรณ์ที่เสริมสร้างความเข้าใจในคำศัพท์ได้มากที่สุดอย่างหนึ่ง สามารถใช้ได้กับคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งภาพนั้นครูผู้สอนสามารถวาดขึ้นมาเองหรือ นำมาจากสิ่งพิมพ์ก็ได้ ทั้งนี้ ภาพต้องมีขนาดใหญ่พอที่ผู้เรียนจะเห็นทั้งหมด

4. Actions คือการใช้กริยาท่าทาง ในกรณีที่คำศัพท์ที่จะสอนนั้นสามารถแสดงกริยาท่าทางให้นักเรียนได้เห็นอย่างเด่นชัด ครูก็สามารถแสดงท่าทางประกอบการสอนได้ เช่นการสอน คำกริยา บุกพบท หรือกริยาวิเศษณ์ เช่น

คำกริยา walk, smile, run, jump, run

คำบุพบท in, on, under, near, among, between

5. Definition คือการใช้คำนิยาม ในกรณีที่คำนั้นสามารถใช้ในประโยคง่ายๆ เช่น A foreigner is a person who comes from another country.

6. Context คือ การใช้บริบท ในกรณีที่คำศัพท์นั้น ๆ ไม่สามารถนิยามความหมายได้ จำเป็นต้องใช้ประโยคข้างเคียงช่วยบอกความหมาย

7. Synonym คือ คำพ้องความหมาย การใช้คำพ้องความหมายผู้เรียนจะต้องรู้คำศัพท์เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ที่จะสอน เช่น quick = fast

8. Antonym คือ การใช้คำตรงกันข้าม ผู้เรียนจะต้องรู้คำศัพท์ที่จะเอามาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ เช่น A's house is small but B's house is big.

9. Translation คือการใช้วิธีแปล ครูสามารถใช้วิธีการแปลศัพท์โดยตรงหากไม่สามารถใช้วิธีอื่นได้แล้วจริง ๆ หรือเห็นว่าเหมาะสมที่สุดกว่าวิธีการอื่น ๆ แต่ในการแปลนั้น ผู้สอนต้องหลีกเลี่ยงการอธิบายยาวๆ

กล่าวโดยสรุปว่า การสอนศัพท์มีหลายวิธี มีหลักสำคัญคือต้องรู้ความหมายก่อนอันดับแรก โดยใช้การเห็นสิ่งของจริง หรือจากภาพ เป็นต้น และควรถามตอบนักเรียนรายบุคคลเมื่อสอนคำศัพท์ใหม่ ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสอนศัพท์โดยนักเรียนเห็นวัตถุจริงบ้าง บางครั้งเป็นบัตรภาพคำศัพท์ หรือมีการแสดงท่าทางโดยแบ่งวิธีการสอนออกเป็น 3 ชั้นได้แก่ ชั้นนำเสนอ ชั้นฝึกและชั้นนำไปใช้

2. เอกสารเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำ (Mnemonic Technique)

2.1 ความหมายของเทคนิคช่วยจำ

Mnemonics Technique คือเทคนิคช่วยจำ เทคนิคการจำ กลยุทธ์ช่วยจำ หรือวิธีช่วยจำ เป็นวิธีที่มนุษย์นำมาใช้เพื่อจดจำสิ่งต่างๆ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนได้ให้ความหมายของเทคนิคช่วยจำไว้ดังนี้

The Access Center (2000: Website) ได้สรุปเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำไว้ว่าเทคนิคช่วยจำ หมายถึงยุทธวิธีการสอนที่เชื่อมโยงข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ หรือความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ของผู้เรียน เข้าด้วยกัน เช่นเดียวกับ Levin (1993) ที่บอกว่า Mnemonics เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการเพิ่มความจำโดยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับคำที่คุ้นเคยและและใช้รูปภาพ ในส่วนของ Mastropieri and Scruggs (1998) แนะนำว่ากลยุทธ์ช่วยจำคือเทคนิคหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนวิชาการต่าง ๆ ในห้องเรียน ซึ่งเทคนิคช่วยจำนั้นเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างกว้างขวาง เทคนิคช่วยจำที่สำคัญจะเกี่ยวกับจำนวนกิจกรรมที่เชื่อมโยง เช่น การเชื่อมโยงตัวอักษรและคำ เช่น A -Apple ,B- Bee, C-Cat ครูจะสอนนักเรียนในการใช้เทคนิคช่วยจำทั้งภาพ และสัญลักษณ์ กล่าวได้ว่าเทคนิคช่วยจำ มี 3 เทคนิคได้แก่ เทคนิคการจำคำสำคัญ (Key Word) เทคนิคตัวหมุด (Peg Word) เทคนิคตัวอักษร (Letter Strategies)

ในบางการศึกษาพบว่า ผู้เรียนสามารถจำคำกว่า 60 % หลังจากอ่านไปแล้ว 42 วัน จากคำพูดนั้น Nation (1990) แนะนำว่าการเรียนคำเป็นคู่ เป็นวิธีเริ่มต้นที่ดีในการเรียนคำศัพท์ใหม่ๆ แต่วิธีนี้ก็ยังมีข้อเสีย คือ คำคู่ส่วนมากจะเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันแต่จะแตกต่างตรงความหมายทางวัฒนธรรม รูปแบบการใช้คำ หรือลักษณะทางไวยากรณ์

Scuggs (2005, อ้างอิงในบทความของ Cara Bafille: Website) กล่าวอีกว่า Mnemonic สามารถทำหน้าที่ได้ดีในการเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับนักเรียนได้เช่นคำว่า rana เป็นภาษาอิตาลีแปลว่า “กบ” และมีความคล้ายกับคำว่า “rain” นักเรียนสร้างรูปภาพหรือจินตนาการขึ้นมาในหัวได้ว่า “กบที่กำลังนั่งกลางสายฝน” นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับคำศัพท์ใหม่ได้ และสิ่งเหล่านี้จะต้องถูกฝึกอย่างเป็นกิจวัตร ฝึกซ้ำบ่อย ๆ หากจัดการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคช่วยจำได้ดี เด็กจะสามารถจดจำไปได้ตลอดไป แนวคิดนี้สามารถเรียกว่าแนวคิดเครือข่ายความทรงจำ แนวคิดเรื่องเครือข่ายความทรงจำนั้น กล่าวถึงการที่ข้อมูลหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับสิ่ง ๆ หนึ่ง ถูกจัดเก็บในความทรงจำในรูปแบบของความเชื่อมโยงกันในลักษณะคล้ายตาข่าย และการ เชื่อมโยงนี้เกิดเป็นความหมายของสิ่ง ๆ นั้นขึ้นมาในความคิดของมนุษย์หรือในปัจจุบันเมื่อกล่าวถึงแอปเปิ้ล คนอาจนึกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแอปเปิ้ล เช่น สีแดง หรือรวมไปถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์ไอโฟน

กล่าวได้อีกว่า การจำคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ดีที่สุด คือการรวมคำศัพท์ใหม่นั้นเข้ากับภาษาที่เรียนรู้แล้ว Badderley กล่าวถึงหลักการรวมความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยส่วนมาก ว่าเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของการเรียน ซึ่งกล่าวได้ว่าการเรียนมักเปรียบเสมือนกับแบบฝึกหัดการแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนต้องหาวิถีทางที่ดีที่สุดที่โยงการเรียนรู้ใหม่เข้ากับการเรียนรู้เดิม คำศัพท์ที่เรียนแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายใหญ่ ของความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับคำใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงเข้าไปในเครือข่าย ความสัมพันธ์ดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนระลึกคำศัพท์ได้ในทางกลับกัน ถ้าคำศัพท์นั้นยังไม่รวมไว้ในเครือข่าย ก็มักจะมีแค่ลักษณะของคำเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้ผู้เรียนระลึกจากความทรงจำ กล่าวได้ว่ากลยุทธ์ช่วยจำคือกลวิธีสำหรับรวบรวมข้อมูลข่าวสารและการจัดระเบียบเรียงความจำให้เป็นระบบ ง่ายต่อการระลึก Sdorow and Rickabaugh (2002, อ้างถึงใน Carney and Levin, 1994)

จากการที่ศึกษาความหมายของ Mnemonic ข้างต้นแล้ว เทคนิคช่วยจำเป็นวิธีการที่ดีที่จะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ เป็นเทคนิคการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ได้ นอกจากนั้นยังสามารถช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้และจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ จดจำได้นานและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ประเภทของเทคนิคช่วยจำ

กลไกการทำงานของสมองยิ่งมาก ผู้เรียนก็จะจำได้ดี Craik and Lockhart (1972) กล่าวว่า สมมติฐานความลึก้าของกระบวนการทางสมอง กล่าวว่าการทำงานของสมองที่ยังต้องการความคิดที่ละเอียด เป็นระเบียบ หรือเป็นขบวนการจะช่วยในการเรียนคำศัพท์ได้มากมีนักวิชาการกล่าวถึงประเภทของเทคนิคช่วยจำดังนี้

ทิตนา แคมณี (2545 : 229) ได้กล่าวถึงประเภทของเทคนิคช่วยจำมี 6 ประการ ดังนี้

1. การตระหนักรู้ (Awareness)
2. การเชื่อมโยง (Association)
3. ระบบการเชื่อมโยง (Link System) คือระบบในการเชื่อมความคิดหลายความคิดเข้าด้วยกัน
4. การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (Ridiculous Association)
5. ระบบการใช้คำทดแทน
6. การใช้คำสำคัญ (Key Word)

The Access Center (2000: Web Site) ได้สรุปเกี่ยวกับประเภทของเทคนิค ช่วยจำไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. เทคนิคการจำคำสำคัญ (Key Word) นิยมใช้กันมากในวิชาภาษาต่างประเทศเป็นการเชื่อมคำกับข้อมูล ซึ่งเข้ารหัส เรียบร้อยแล้ว ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำสำคัญ ออกเสียงคำโดยใช้รูปภาพและการวาดภาพต่อจากนั้นครูสร้างภาพเชื่อมโยงกับคำและนิยาม การจำคำสำคัญจะเกิดขึ้นเมื่อได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ๆ เช่น การนิยามคำศัพท์ใหม่ ครูจะถามนักเรียนถึงความหมายของคำเดิม นักเรียนก็จะตอบคำสำคัญ ได้ดี เช่น war แปลว่า สงคราม แต่ wardrobe หมายความว่าตู้เสื้อผ้า ครูสอนให้นักเรียนนึกภาพสงครามที่มี ตู้เสื้อผ้าตั้งอยู่ เป็นต้น เมื่อถามนักเรียนถึงคำว่า wardrobe นักเรียนจะมีวิธีการนึกถึงความหมายนั้น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการกลับไปคิดคำสำคัญ จากนั้นขั้นนึกถึงภาพ จากนั้นนักเรียนจดจำสิ่งที่เกิดขึ้นในรูปภาพ และสุดท้ายนักเรียนจะสามารถจำคำนิยามคำศัพท์นั้น

2. เทคนิคหมุด (Peg Word Strategies) คือ การใช้เสียงสัมผัสในบทกวีออกมาเป็นตัวเลขหรือคำสั่ง คำสัมผัสหรือ Peg Word จะเป็นภาพที่เชื่อมโยงกับทฤษฎีหรือเหตุการณ์ซึ่งช่วยให้นักเรียนเชื่อมต่อเหตุการณ์กับตัวเลขในคำคล้องจอง เทคนิคหมุดมีประโยชน์ในการจำคำสั่งและลำดับข้อมูล เช่น

One - bun

Two - shoe

Three - tree

Four - Flour
 Five - Hive
 Six - Brick
 Seven - Heaven
 Eight - Translate
 Nine - Pine
 Ten - Hen

3. เทคนิคตัวอักษร (Letter Strategy) คือ เทคนิคการใช้พยัญชนะตัวแรก (Acronym) และโคลงกระทู้ (Acrostics) รวมกัน คำย่อ พยัญชนะตัวแรก (Acronym) จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน เช่น

Home H = Huron, O = Ontario, M = Michigan

ส่วนโคลงกระทู้ (Acrostics) คือ การจำตัวอักษรตัวแรกของข้อมูล เช่น

My very education mother just served us nine pizzas.

M = Mercury,

V = Venus,

E = Earth,

M = Mar,

J = Jupiter,

U = Uranus,

N = Neptune,

P = Pluto

นอกเหนือจากการสรุปประเภทของเทคนิคช่วยจำ ของ The Access Center (2000 : Web Site)แล้ว ทางด้าน Knowledge rush (2014 : Website) และ Memory Bank (2014 : Website) ก็มีการสรุปออกมาคล้ายคลึงกัน ได้สรุปเพิ่มเติมออกมาได้ดังนี้

1. Mnemonic Verses เป็นกลยทธ์ช่วยจำที่นำโคลง ฉันท กาศยกลอน บทกวีหรือ จังหวะมาใช้ในการจำคำศัพท์
2. Link System เป็นการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ต้องการจำเข้ากับเรื่องที่แต่งขึ้นอาจจะเป็น เรื่องสั้นๆ หรือเรื่องยาวก็ได้
3. Story System เป็นการใช้นิทานหรือเรื่องเล่าที่นักเรียนชอบนำคำศัพท์ที่เรียนเข้าไป ใส่ในเรื่องเรื่องนั้นเพื่อช่วยให้การจำคำศัพท์ง่ายยิ่งขึ้น
4. Journey System วิธีนี้คือการจดบันทึกในสิ่งที่ต้องจำ

5. Room System วิธีนี้จะคล้ายกับ Method of Loci คือการจินตนาการถึงสถานการณ์หรือห้องต่างๆ ที่จะสามารถนำสิ่งของไปวาง และให้คิดถึงคำศัพท์และคิดว่าจะวางสิ่งของนั้นไว้ในตำแหน่งใดในห้อง

6. Major System บางครั้งถูกเรียกว่า Phonetic System หรือ Phonetic Mnemonic System เป็นกลยุทธ์ที่นิยมใช้ในการจำตัวเลข โดยวิธีการเปลี่ยนตัวเลขเป็นตัวอักษรหรือคำที่ช่วยให้จำง่ายขึ้น

7. Dominic System เป็นจินตนาการโดยการนำบุคคลที่เรารู้จักเป็นอย่างดีมาใส่รหัสในการท่องจำ

8. Goroawase System เป็นกลยุทธ์เทคนิคของญี่ปุ่นซึ่งใช้หลักการเดียวกับ Major System โดยเปลี่ยนตัวเลขเป็นตัวอักษรหรือคำ

ในส่วนของ Thompson (2007: Website) ได้สรุปเรื่องการใช้ภาพเป็นกลยุทธ์ช่วยจำและการใช้ร่างกายช่วยจำ ดังนี้

1. การใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในการจดจำ ซึ่งให้ผลได้ดีกว่าการท่องจำแน่นอน มีเทคนิคที่ใช้แนวคิดจากเทคนิคช่วยจำด้านร่างกายคือ วิธีการสอนแบบเงียบ (Silent Way) และวิธีการสอนแบบตอบสนองทางทาง (Total Physical Response)

2. การใช้เทคนิคช่วยจำในการใช้ภาพ (Picture) เป็นการให้ผู้เรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ใหม่เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุดในการจัดระบบการจำในสมอง

สรุปเกี่ยวกับประเภทของเทคนิคช่วยจำ คือเทคนิคช่วยจำเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ยิ่งการทำงานของสมองที่คิดละเอียดหรือเป็นขบวนการจะช่วยให้จำคำศัพท์มาก สามสิ่งที่เป็นพื้นฐานของเทคนิคช่วยจำคือ การจินตนาการ การเชื่อมโยง และการจัดวางตำแหน่ง การคิดจินตนาการนั้นช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การเชื่อมโยงก็จะทำให้การจำมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรใช้เทคนิคช่วยจำที่หลากหลายไม่ควรใช้อย่างใดอย่างหนึ่งรวมทั้งให้อิสระแก่ผู้เรียนในการใช้เทคนิคช่วยจำ ครูมีหน้าที่แนะนำให้เด็กนำไปใช้ได้จริง ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคช่วยจำแบบ Physical Mnemonics, Mnemonics Verses, Method of Loci Keywords และ Peg Word Strategies มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.3 การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำ

นอกจากศึกษาประเภทของเทคนิคช่วยจำแล้ว ยังมีนักวิชาการกล่าวถึงการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำดังนี้

Language Centre (2003: Website) ได้นำเทคนิคช่วยจำคำศัพท์ไปใช้ในการเรียนการสอนดังนี้

1. พูดหรือเขียนคำศัพท์ที่เรียน
2. บันทึกเสียงที่เป็นเจ้าของภาษาและเปิดฟังของตนเองเพื่อฟังการออกเสียงเพื่อที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น
3. บันทึกเสียงคำ วลี หรือประโยคและเปิดฟังเมื่อมีเวลาว่าง
4. เปิด Audiotapes หรือ Videotapes บ่อย ๆ เช่นดูหนังฟังเพลงจะช่วยจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

5. เขียนคำศัพท์ที่ต้องจำลงในกระดาษแล้วติดไว้รอบ ๆ บ้าน หรือรอบ ๆ ห้องเป็นแบบ Method of Loci

6. เล่นเกมจับคู่คำศัพท์และความหมายของคำ Pelmanism
7. สร้างโคลง เพลง หรือประโยคจากคำศัพท์
8. เชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่เข้ากับความรู้เดิม โดยการจัดหัวข้อคำศัพท์ในรูปแบบของตาราง หรือ Mind Mapping หรือ รูปภาพต่าง ๆ หรืออาจจะใช้เทคนิคคำสำคัญ Keyword หาความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
9. เชื่อมคำศัพท์ใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิมเพื่อจินตนาการเป็นรูปภาพเช่นคำว่า mourning คือความเศร้าโศก การอาลัย ให้จินตนาการถึงภาพความตายของบางคนที่ทำให้เราเสียใจแล้วเราจะรู้สึกถึงคำคำนั้น

Allen (1983) กล่าวคล้ายกันว่า การใช้เทคนิคช่วยจำในการสอนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนใช้คำศัพท์ในการสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็น ใช้ภาพในการจินตนาการนักเรียนจะสนใจในการจินตนาการภาพ การใช้ภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ

นอกจากกิจกรรมที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ของตน ดังนี้

1. ให้ทำสมุดภาพจดคำศัพท์
2. ให้แบ่งกลุ่มนำคำที่ผู้สอนกำหนดมาสอนเพื่อน
3. ให้หาคำศัพท์ใหม่จากบทอ่านมาจากบ้านและนำมาสอนเพื่อน
4. ทบทวนคำศัพท์โดยใช้เกมหรือกิจกรรม
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองที่บ้าน
6. สอนทักษะที่จำเป็นโดยใช้ เทคนิคคำหลัก (Key Word Method) เช่น ให้ผู้เรียนคิดภาพความสัมพันธ์ระหว่างคำใหม่กับคำศัพท์เดิม ที่ออกเสียงคล้ายกัน
7. จัดบอร์ดคำศัพท์ที่ครูสอน

8. ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ
9. ฝึกกิจกรรมสื่อความหมาย (Communicative Activities) โดยใช้คำศัพท์ที่เรียน
10. ให้ผู้เรียนอ่านหนังสือนอกเวลาได้

จากการศึกษาประเภทและการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำ ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคช่วยจำแบบ Physical Mnemonics, Method of Loci, Mnemonic Verses และ Keyword Mnemonic Technique มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมจินตนาการ คำศัพท์ แต่งโคลงคำศัพท์หรือใช้คำสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้ แต่การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำนั้นยังไม่เพียงพอจึงเลือกกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ โดยผู้วิจัยเลือกนำสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอนด้วยเพราะการอ่านภาพสามารถกระตุ้นและเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ได้

3. การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์โดยใช้สมุดภาพ

3.1 ความหมายและความสำคัญของสมุดภาพ

ภาพเป็นสื่อที่สามารถมองเห็นด้วยตา เป็นประสาทสัมผัสของมนุษย์ที่รับรู้ได้มากที่สุด มนุษย์จดจำเรื่องราวจากการอ่านร้อยละ 10 ในขณะที่สามารถจดจำเรื่องจากการมองเห็นได้ร้อยละ 30 (Edgar Dale, 1969 : 107) ซึ่งภาพแสดงความน่าตื่นเต้น น่าสนใจและช่วยให้เราเข้าใจได้ดีกว่าสิ่งอื่นๆ ตามที่เจโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner, 1966 : 49 อ้างอิงใน วราพร พาโคทหม, 2549:3) คือ การเรียนต้องเริ่มจากประสบการณ์จริงเช่น รูปภาพ เชื่อมไปสู่สัญลักษณ์ ดังนั้นสมุดภาพถือว่าเป็นสื่อที่มีประโยชน์ของมนุษย์ตั้งแต่อดีตและมีบทบาทมาเรื่อยๆ ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ใช้ภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้รวมถึงเพื่อความบันเทิงต่างๆ มีผู้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาพไว้ดังนี้

ปัจจุบันภาพต่าง ๆ เข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันเรามากเช่นตาม นิตยสารหรือสื่อประเภทต่าง ๆ ทำให้เรามีความจำเป็นต้องแปลความหมายสร้างสรรค์ภาพเพื่อสื่อความหมายให้ถูกต้อง ภาพเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับภาษาพูดและเขียนเนื่องจากสามารถใช้สื่อสารได้เป็นอย่างดีช่วยอธิบายอะไรที่เป็นนามธรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้อ่านภาพนับเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้การอ่านภาพสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มความชำนาญต่าง ๆ ทางด้านภาษาพูดและภาษาเขียน

2. ส่งเสริมการแสดงออกและการจัดหรือเรียงลำดับความคิด
3. ช่วยเพิ่มแรงกระตุ้นและความสนใจวิชาต่าง ๆ แก่ผู้เรียน
4. เป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่ด้อยความสามารถเกิดการเรียนรู้เนื่องจากในบางครั้งไม่สามารถใช้วิธีการสอนแบบปกติได้
5. ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองและทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวเองกับโลกภายนอกได้
6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและสามารถพึ่งพาตนเองได้

นิรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542: 159) กล่าวเสริมถึงสื่อภาพไว้อีกว่าภาพจะจูงใจ ยั่วยุ การรับสารได้ดี โดยเฉพาะภาพถ่ายและภาพวาดที่ดี ภาพถ่ายเขียนได้ดีหรือใช้ภาพถ่ายจะดีกว่า ตัวอักษรบรรยายและทำให้แปลความหมายถูกต้องยิ่งขึ้น เพราะถึงแม้จะเป็นผู้พยายามใช้คำพูดแทน แต่คงไม่ลึกซึ้งเท่ากับการเห็นภาพ นอกจากนี้ภาพจากหนังสือ จะช่วยให้จำข่าวสารได้ดีกว่าตัวอักษร และหากว่าเนื้อเรื่องซับซ้อนการใช้สื่อภาพจะต้องมีความจำเป็นมากเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้

วิธีการสอนแบบสมุดภาพคำศัพท์ เป็นกิจกรรมที่มีกระบวนการที่นักเรียนมีโอกาสได้ ใช้ ทักษะด้านต่างๆ สัมพันธ์กับเนื้อหาทางภาษาโดยธรรมชาติ ในโครงการภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ใช้ ความรู้ ทางคำศัพท์ ไวยากรณ์และความรู้ ด้านอื่นๆ มาฝึกฝนในระหว่างขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Process) จนสำเร็จออกมาเป็นสมุดภาพคำศัพท์ (end product) ซึ่งก็หมายถึง เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ ผู้เรียนรู้จากการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง (Learning by doing) นอกจากนี้ นักเรียนยังเป็นผู้ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นผู้สรุป และสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง จากการสื่อความหมายของ คำศัพท์ในรูปแบบของการวาดภาพหรือเขียนประโยคซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความจำ (สุจริตถาวรสุข, 2512: 122 - 123) ที่ว่าความสนใจเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการจำ การที่คนเราจะจดจำสิ่งต่างๆ ได้ดี หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เรียนว่ามีความสนใจจริงจังกี่แค่ไหน ถ้าสนใจจริง ตั้งใจและลง มือกระทำปฏิบัติจริงๆ ย่อมจะทำให้จำเนื้อหาแห่งวิทยากรนั้นได้ง่ายและแม่นยำยิ่งขึ้น นักจิตวิทยา จึงมักยืนยันเสมอว่าความสนใจและตั้งใจจริงเป็นของคู่กับความจำเสมอตั้งสุภาษิตอังกฤษที่ว่า “The true art of memory is the art of attention.” ซึ่งก็หมายถึงศิลปะแห่งความทรงจำอันแท้จริงก็คือศิลปะแห่งความสนใจนั่นเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของลัดดา ภูเกียรติ (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544: 22) ที่ว่าการเรียนรู้ ในรูปแบบของโครงการเป็นการจัดโอกาสให้นักเรียนได้สรุป ความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญที่มีอยู่มาประยุกต์ได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือทำและ สร้างสรรค์สมุดภาพคำศัพท์ของตนเองโดยการเป็นผู้สร้างความรู้บ้าง แทนที่จะเป็นผู้รับความรู้แต่ เพียงฝ่ายเดียวดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมการสอนคำศัพท์โดยใช้สมุดภาพคำศัพท์นั้นเป็น กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านความจำของนักเรียนได้ เป็นอย่างดี

สรุปความหมายและความสำคัญของภาพได้ว่า ภาพเป็นสิ่งที่ข้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก เราสามารถใช้ภาพในการสื่อสารและสื่อความหมายได้ดีภาพช่วยให้จดจำได้ดีกว่าตัวอักษร ช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากนามธรรมเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจในการใช้ภาพในการช่วยให้เด็กจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นควบคู่กับการสอนคำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำแทนที่จะอ่านจากตัวอักษรเพียงเท่านั้น

3.2 การใช้ภาพในการเรียนการสอน

การใช้ภาพเป็นสื่อในการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามผู้สอนควรตระหนักถึงวิธีการใช้ภาพข้อดีและข้อจำกัดของการใช้ภาพให้มีประสิทธิภาพมีดังนี้

1. กระตุ้นให้ผู้เรียนดูภาพแล้วเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเพื่อเกิดความเข้าใจและผลของการเรียนรู้
2. อย่าใช้ภาพมากเกินไปจนเกิดความจำเป็นเพราะอาจทำให้ผู้เรียนไข้เขวได้
3. ควรลดการพูดหรืออธิบายให้น้อยลงเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากรายละเอียดของภาพมากขึ้น
4. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการแสดงออก และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากการดูภาพ
5. ควรมีคำถามตรงเฉพาะเรื่องเพื่อให้นักเรียนคิดคำตอบจากภาพนั้น

นิรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542: 188-190) กล่าวถึงเหตุผลการใช้ภาพประกอบว่าส่วนใหญ่จะใช้ภาพถ่าย ภาพเหมือน ภาพวาด กราฟ และแผนภาพ และยังคงกล่าวถึงเหตุผลของการใช้ภาพต่างๆ คือ เพื่อเสริมและต่อยอดข่าวสาร ต่อไปเพื่อแก้ปัญหาผู้ที่มีทักษะการอ่านดีพอ ดูภาพก็เข้าใจได้ นอกจากนี้ยังใช้ภาพเพื่อจูงใจให้มารับทราบข่าวสารอย่างไม่เบื่อ แล้วภาพยังทำให้เรื่องที่ยากเข้าใจง่ายขึ้น และสุดท้ายช่วยให้รับรู้ และจดจำข่าวสารได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกและรวดเร็ว ในการนำมาใช้ ภาพสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน ชี้นำเข้าหรือขั้นสรุปทเรียนตลอดจนนำไปใช้ในการจัดป้ายนิเทศการอีกด้วย (วาสนา ชาวหา, 2533 : 26-27)

หลักการเลือกรูปภาพมาใช้ในการเรียนการสอน

1. เสนอเรื่องราวหรือเนื้อหาที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง
2. ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
3. เหมาะกับความสนใจและวัยของผู้เรียน
4. เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
5. แสดงเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียวและชี้ชัดในสิ่งที่ต้องการจะสื่อความหมาย
6. มีขนาดใหญ่ คมชัด สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและทั่วถึงทุกคน

7. มีสัดส่วนและขนาดที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง โดยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์หรือเปรียบเทียบขนาด เช่น ภาพอาคาร ก็ต้องมีขนาดใหญ่ ไม่ใช่ว่าตัวคน จะใหญ่กว่าอาคาร

8. มีการจัดองค์ประกอบที่ดี มีความสมดุล สวยงาม น่าสนใจ

จากการศึกษา เกี่ยวกับภาพและการนำมาใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่า ภาพมีความสำคัญต่อการรับรู้ของคน ครูสามารถนำภาพมาใช้ในการเรียนการสอนผลิตสื่อ ใช้ภาพในการนำเสนอ โดยเลือกให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเชื่อมั่นว่า การใช้ภาพมาจัดทำสื่อสมุดภาพนั้นสามารถ ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษผ่านสมุดภาพเพื่อส่งเสริมทักษะด้านคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น แต่การใช้ภาพอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอผู้วิจัยจึงเลือกนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับการสอนที่ใช้เทคนิคช่วยจำ มีดังนี้

Mirella, Lawson และ Hungi (2007: website) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เทคนิคการจำคำสำคัญในการฝึกและพัฒนาความสามารถในการใช้รูปภาพและการระลึกคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศ พบว่า เทคนิคการจำคำสำคัญเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือการศึกษาคำสำคัญ ซึ่งเป็นการค้นพบความหมายของคำโดยใช้คำสำคัญ และศึกษาที่มีอิทธิพลต่อจินตนาการ โดยที่นักเรียนได้ฝึกการระลึกโดยใช้คำสำคัญในการเรียนภาษาสเปน และให้คำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษ ผลการเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมที่ใช้คำสำคัญสามารถระลึกได้ถึง 5 เหตุการณ์โดยใช้การวิเคราะห์ที่หลากหลายการนำข้อมูลออกมาทำให้สามารถระลึกเหตุการณ์กลับไปกลับมาได้และเกิดจินตนาการ

Suda (2011) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคนิคช่วยจำเพื่อช่วยในการสะกดคำของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศซาอุดีอาระเบีย กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีการป้อนคำ กับอีกกลุ่มสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำเป็นเวลา มีการสอบก่อนเรียนก่อนการสอนและทำการสอนไป 3 สัปดาห์มีการวัดผลสอบหลังการสอนอีกครั้ง ผลปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำมีผลคะแนนดีกว่าผู้ที่เรียนโดยวิธีการป้อนคำ

งานวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับวิธีการสอนคำศัพท์ และการใช้สมุดภาพคำศัพท์ ดังนี้

Carol Pua (2013: Website) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ Mind Mapping เป็นเครื่องมือในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมในโรงเรียน Ta Ku Ling Ying Public School ตั้งอยู่ใน

ประเทศฮ่องกง ผู้วิจัยกล่าวว่า Mind Mapping เป็นเทคนิคที่ใช้รูปภาพและสีที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ เพื่อช่วยให้การจำศัพท์เป็นเรื่องง่ายของนักเรียนชั้นประถม ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน ที่มีผลการเรียนปานกลางเพื่อเข้าคาบเรียนพิเศษ 30 นาที จำนวน 2 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 5 เดือน ในเดือนที่ 6 มีการทดสอบกลุ่มทดลองพบว่ามีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น 10-261 เปอร์เซนต์ ทั้งผู้วิจัยและครูคนอื่นๆ เห็นด้วยว่า Mind Mapping สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จากการสัมภาษณ์นักเรียนชอบที่ได้วาดภาพและนักเรียนกล่าวว่า Mind Mapping ช่วยให้จำศัพท์ได้ง่ายขึ้น และจากการสังเกตพบว่านักเรียนมีโอกาสนำเสนอที่วาด Mind Mapping ขึ้นมาใช้ในการหาคำศัพท์ที่อาจจะจำการสะกดไม่ได้ แม้จะผ่านไปหลายเดือนนักเรียนก็ยังจำได้ในสิ่งที่ได้วาดไป

4.2 งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการสอนที่ใช้เทคนิคช่วยจำ มีดังนี้

เพ็ญภา แปนอินทร์ และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล (2559) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการเรียนรู้และการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาของโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่นเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนจากการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำที่แตกต่างกันทั้งสามแบบ และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำ จำนวน 3 บท โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลยุทธ์ช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทดสอบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยแบบสอบถามประเมินค่ารูปแบบการเรียนรู้แบบ VAK การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนจากการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำที่แตกต่างกันทั้งสามแบบ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนจากรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันทั้งสามแบบ และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์แล้วนำไปแปลความหมาย ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนจากการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำทั้งสามแบบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนจากรูปแบบการเรียนรู้ทั้งสามแบบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และการเรียนการสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อัสมิน มูลา (2554) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิคช่วยจำ: กลวิธีการใช้คำสำคัญต่อการรับรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญต่อการรับรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญต่อการรับรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนขนาดใหญ่ในอำเภอเมือง จำนวน 5 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 242 คน กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนรู้ด้วยกลวิธีการใช้คำสำคัญและกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยการท่องจำ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ 1) ชุดฝึกกลวิธีการใช้คำสำคัญและวิธีการท่องจำ 2) แบบทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญและวิธีการท่องจำ และแบบทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ในระยะยาว ใช้ Item Objective Congruence (IOC) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญและวิธีการท่องจำ และใช้ KR-21 (Kuder Richardson) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบก่อนและหลัง วิเคราะห์ผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างของผลการทดสอบก่อนและหลังการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญและการท่องจำ รวมทั้งผลของการทดสอบความสามารถในการจำคำศัพท์ในระยะยาว ผลการวิจัยพบว่าหลังจากที่ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญคะแนนของนักเรียนทั้ง 5 โรงเรียนในการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 3.45 และ 0.23 ตามลำดับ ความแตกต่างของความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภายหลังการใช้กลวิธีการใช้คำสำคัญทันทีและหลังจาก 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และการเปรียบเทียบความคงทนในการจำของกลวิธีการใช้คำสำคัญหลังจาก 2 สัปดาห์กับวิธีการท่องจำพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการใช้คำสำคัญมีผลต่อการจำสูงกว่าการท่องจำทั้งภายหลังการใช้ทันทีและหลังจาก 2 สัปดาห์ ซึ่งหมายความว่า กลวิธีการใช้คำสำคัญมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนรับรู้คำศัพท์และจำคำศัพท์ได้ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจริง

ชลลดา เรืองฤทธิ์รวี (2553 : 4) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) แบบ Randomized One Group

Pretest-Posttest Design) โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา ค้นคว้าดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อหาค่าดัชนี ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ การใช้กลวิธีช่วยจำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบการพูดสถิติพื้นฐานที่ใช้ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน t-test (Dependent Samples) ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภพร สิงห์ชัย (2553 : 40-73) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยเทคนิคช่วยจำโดยกลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองใหญ่พัฒนา ตำบลสระตะเคียนอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 31 คน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคนิคช่วยจำของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเทคนิคช่วยจำ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง จำนวน 12 ชั่วโมง กิจกรรม ใบงาน และแผนประเมิน ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคนิคช่วยจำผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก

พระมหาสุทธาย สัตนันท์ (2551 : 28-42) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนระดมวิทยานุสรณ์ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงและเปรียบเทียบผลทดสอบคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองหลังจากใช้กลวิธีช่วยจำในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลทดสอบคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มการใช้กลวิธีค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลทดสอบ คำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มการใช้กลวิธีช่วยจำกับกลุ่มไม่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ (1) แผนการจัดการ

เรียนรู้จำนวน 4 แผน (2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลทดสอบเปรียบเทียบคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มการใช้กลวิธีช่วยจำกับกลุ่มไม่ใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มไม่ใช้กลวิธีช่วยจำแตกต่างจากกลุ่มการใช้กลวิธีช่วยจำโดยที่ผลทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้กลวิธีช่วยจำมีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับวิธีการสอนคำศัพท์ และการใช้สมุดภาพคำศัพท์ ดังนี้

จุฬารัตน์ ดวงแก้ว (2552) กล่าวว่า การเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งก็คือ มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนได้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน การปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่านนับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีนิสัยเช่นนั้น หนังสือหรือห้องสมุดจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอันดับที่สองของนักเรียน ครูจึงจำเป็นที่จะต้องจัดหาแหล่งค้นคว้าให้กับนักเรียน แทนการบอกให้ทำโดยวิธีพูดอย่างเดียว และการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนในปัจจุบันนี้ยังไม่ค่อยดีนัก ดังนั้นการจัดทำสมุดภาพนอกเวลาเพื่อการจดจำคำศัพท์ให้แก่เด็กนักเรียนจึงน่าจะมี ความจำเป็นกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้จัดทำได้ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่านักเรียนยังขาดทักษะในการจดจำคำศัพท์ ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หนังสือที่มีภาพประกอบที่สามารถใช้อ่านและศึกษา ค้นคว้าบางเนื้อหาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนนักเรียนบางส่วนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ เพียงแต่ท่องคำศัพท์ทุกวันและฝึกเขียน บ่อย ๆ แต่บางส่วนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้ พร้อมทั้งยังมีสมรรถภาพทางการอ่านไม่ดีพอ บางส่วนไม่ชอบที่จะอ่าน บางส่วนคิดว่าวิชาภาษาต่างประเทศนี้เป็นวิชาที่ยาก เมื่อรู้สภาพปัญหาต่าง ๆ แล้ว ก็นำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดทำสมุดภาพช่วยสอน ซึ่งอาจจะพูดได้ว่า หนังสือที่จัดทำขึ้นนี้มีวัตถุประสงค์เป็นไปในแนวทางที่ส่งเสริมผู้ที่ไม่ชอบการอ่าน ไม่ชอบท่องศัพท์ ให้มีทักษะในการอ่านมากขึ้น มีนิสัยรักการอ่านและค้นคว้า รวมทั้งทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศมากขึ้นการสอนโดยใช้สมุดภาพ ทำให้เด็กมีความสนใจที่อยากเรียนมากขึ้นและยังจดจำได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ถนอมนวล วงษ์วาท (2547) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านการจำคำศัพท์ โดยการใช้กิจกรรมวาดภาพพร้อมเขียนคำศัพท์ประกอบ และยังมีแบบฝึกหัดที่มีภาพประกอบกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 / 5 จำนวน 5 คน โดยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์พร้อมสะกดหลังจากนั้นให้ทำแบบฝึกหัด จากนั้นวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละพร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบประเมินการวิจัยในครั้งนี้ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาวิเคราะห์การประเมินความคิดเห็นในการสร้างสมุดภาพช่วยสอนนั้น สำหรับนักเรียนแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากโดยระดับคะแนนเฉลี่ยที่ได้ สุนิสรา

พุ่มวิวัฒนา และบัญญัติ ชำนาญกิจ (2554) กล่าวว่า ปัญหาที่พบบมากที่สุดด้านหนึ่งคือ การอ่าน การอ่านยังไม่ประสบความสำเร็จ เพราะนักเรียนขาดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน ไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะมีปัญหาด้านการอ่านจับใจความสำคัญความสามารถในการแสดงความคิดเห็น ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์ และความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคช่วยจำ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้สมุดภาพคำศัพท์ สามารถสรุปได้ว่าการสอนคำศัพท์ที่หลากหลาย สามารถเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์มากขึ้นนอกจากนี้ยังอาจส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอีกด้วย แต่งานที่กล่าวมาข้างต้นยังพบการใช้เทคนิคช่วยจำในการสอนคำศัพท์อย่างเดียว หรือการใช้สมุดภาพในการสอนเพียงอย่างเดียวอาจจะยังไม่พอในการช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น และงานวิจัยเรื่องการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ยังมีอยู่น้อยมากดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เป็นสื่อสามารถช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ การใช้สมุดภาพคำศัพท์มาช่วยสอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้นเพราะรูปภาพจะช่วยให้นักเรียนได้เห็นภาพจริงที่ใกล้เคียงกับประสบการณ์จริงมากที่สุดและจะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นสามารถทำให้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษลดลงโดยมุ่งหวังว่าจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นรวมทั้งให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เพื่อให้งานวิจัยนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา ระยะเวลา การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 ห้องเรียน รวม 366 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีช่วงอายุระหว่าง 10-11 ปี มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษเหมือนกันคือระยะเวลา 7 ปี คือตั้งแต่เข้าศึกษาชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 โดยนักเรียนทุกคนกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยใช้หนังสือและเอกสารการสอนอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 33 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยประกอบด้วย 2 ประเภท
ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

- 1) เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
- ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่
- 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์
 - 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
 - 3) ความคงทนในการจำคำศัพท์

ระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลองใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ คือในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบ โดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research Design) รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบการทดลองดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	x	T2

โดย T1 แทนการสอบก่อนเรียน
 x แทนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
 T2 แทนการสอบหลังเรียน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 บทเรียน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบ
3. แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที เพื่อวัดความรู้ศัพท์ของนักเรียนและใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - 1.1 ศึกษารวบรวมแนวคำศัพท์จากหนังสือเรียนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ Say Hello 6

ตารางที่ 2 แสดงแนวคำศัพท์จากหนังสือเรียน Say Hello 6

No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary
1	belt	19	ok	37	table	55	rubber
2	watch	20	stop	38	calendar	56	globe
3	jacket	21	nice	39	highlighter	57	map
4	trouser	22	angry	40	scissors	58	cello tape
5	neck tie	23	love	41	stapler	59	bin
6	waterfall	24	quiet	42	alone	60	curtain
7	pond	25	scared	43	together	61	rug

ตารางที่ 2 แสดงแนวคำศัพท์จากหนังสือเรียน Say Hello 6 (ต่อ)

No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary
8	lake	26	call	44	wide	62	mirror
9	bridge	27	loud	45	narrow	63	lamp
10	cave	28	luck	46	start	64	wardrobe
11	lighting	29	shirt	47	finish	65	clock
12	thunder	30	blouse	48	light	66	picture
13	desert	31	sock	49	dark	67	beside table
14	field	32	skirt	50	dangerous	68	pull
15	foot path	33	short	51	safe	69	poor
16	wave	34	sandal	52	push	70	rich
17	seat	35	shoes	53	slide		
18	chair	36	pumps	54	ruler		

1.2 เลือกคำศัพท์ที่สอดคล้องจากหัวเรื่อง มาสร้างแบบทดสอบความรู้ความหมาย คำศัพท์และนำไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างเขียนความหมายเป็นภาษาไทย นำคำตอบที่ได้มาตรวจ

1.3 คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมายตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของผู้สอบ ทั้งหมดจาก 42 คน เพื่อมาใช้ในการสร้างสมุดภาพคำศัพท์ ทั้งสิ้นจำนวน 30 คำ

ตารางที่ 3 แสดงการใช้สมุดภาพคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Vocabulary	Picture	meaning	Write into sentence
Watch		นาฬิกาข้อมือ	You wear it near on your wrist, It can tell the time.

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 บทเรียน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที

2.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์สำหรับพัฒนาคำศัพท์

2.2 ศึกษาตารางกำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรม

ตารางที่ 4 แสดงเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากหนังสือเรียน Say Hello 6

Period	Theme	Vocabularies
1	Gesture	ok, stop, nice, angry, love, quiet, scared, call, loud, luck
2	School uniform	shirt, blouse, socks, skirt, shorts, sandals, shoes, pumps, belt, watches, jacket, trousers, neck tie
3	Nature	waterfall, pond, lake, bridge, cave, lightning and thunder, desert, field, foot path, wave
4	School objects	seat, chair, table, calendar, highlighter, scissors, stapler, ruler, rubber, globe, map, cello tape, bin
5	House	curtains, rug, mirror, lamp, wardrobe, clock, picture, beside table

2.3 ศึกษาหลักการและวิธีการสอนคำศัพท์จากนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ บำรุง โตรัตน์ (2534) สมยศ แม่นแยม (2545) อุทัย ภิรมย์สิน และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2535) ทิศนา แชมณี (2545) ซึ่งให้ความสำคัญกับการสอนคำศัพท์ ได้เสนอหลักการสอนให้ผู้วิจัยยึดเป็นแนวทาง คือการเรียนคำศัพท์จากภาพ หรือจากสิ่งของจริง การเริ่มสอนจากคำศัพท์ง่ายๆ ในชีวิตประจำวันครูสามารถใช้ภาพจริง หรือแสดงท่าทางประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจ อีกทั้งคำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่ไม่ไกลตัว ผู้เรียนและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด ตามที่ Robert (1988) ได้กล่าวไว้และผู้วิจัยยึดขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ชี้นำเสนอ (Presentation) ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ใหม่ในชั้นเรียนพร้อมดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนให้ต้องการเรียนรู้มากขึ้น

2.3.2 ชี้นฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกการออกเสียง การใช้คำศัพท์ในประโยค และใช้เทคนิคช่วยจำในการเรียนการสอน

2.3.3 ชี้นำไปใช้ (Production) นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้จริงในประโยค พร้อมทั้งทำสมุดภาพคำศัพท์เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผนที่ใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ทั้ง 5 คาบ คาบละ 60 นาที ระยะเวลา 2 สัปดาห์ซึ่งภายในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์หลักการเรียนรู้ คำอธิบายในการใช้สอนในแต่ละบท เนื้อหาที่ใช้ในการสอน ชี้นำเสนอ ชี้นการสอนและชันการนำภาษาไปใช้ พร้อมสื่อการสอนและการประเมินผล

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำข้อมูลจากการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับจุดประสงค์ มีค่าระดับความคิดเห็นคือ -1, 0, +1 ซึ่งมีความหมายดังนี้

คะแนน -1	หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
คะแนน 0	หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์
คะแนน +1	หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.6 นำผลการพิจารณาไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.857 ถือว่าสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที เพื่อใช้วัดความรู้ศัพท์ของนักเรียน และใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความรู้คำศัพท์ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบโดยค้นคว้าข้อมูล ศึกษาจากแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบจุดประสงค์ของแต่ละเนื้อหาในแผนที่แนบชัด

3.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Test Specification) โดยครอบคลุมเนื้อหาจากแนวเรื่องสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง และตามการประเมินความรู้คำศัพท์โดยการแปล นำตารางเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ (Test Specifications)

บทเรียนที่	จุดประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบของแบบทดสอบ	จำนวนข้อ	แนวการสอบ
1	เขียนความหมายที่ถูกต้องตรงตามคำศัพท์	คำศัพท์เกี่ยวกับ Gesture	การแปลระดับคำ	4	เขียนความหมายหรือวาดรูป
2	เขียนความหมายที่ถูกต้องตรงตามคำศัพท์	คำศัพท์เกี่ยวกับ School uniform	การแปลระดับคำ	4	เขียนความหมายหรือวาดรูป
3	เขียนความหมายที่ถูกต้องตรงตามคำศัพท์	คำศัพท์เกี่ยวกับ Nature	การแปลระดับคำ	4	เขียนความหมายหรือวาดรูป
4	เขียนความหมายที่ถูกต้องตรงตามคำศัพท์	คำศัพท์เกี่ยวกับ School objects	การแปลระดับคำ	4	เขียนความหมายหรือวาดรูป
5	เขียนความหมายที่ถูกต้องตรงตามคำศัพท์	คำศัพท์เกี่ยวกับ House	การแปลระดับคำ	4	เขียนความหมายหรือวาดรูป

แบบทดสอบคำศัพท์โดยการประเมินความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนและสามารถเขียนคำแปลได้อย่างถูกต้อง โดยที่ถ้าผู้เรียนสามารถเขียนคำแปลได้ถูกต้องจะได้ คะแนน 1 คะแนน แต่หากว่าผู้เรียนตอบผิดความหมายของคำนั้นผิดก็เท่ากับ 0 คะแนน

3.3 สร้างแบบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดเนื้อหาจำนวน 20 ข้อเวลา 20 นาทีโดยใช้คำศัพท์จากหนังสือที่ได้รับการอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแบบเรียน 1 เล่ม ได้แก่ Say Hello 6

3.4 นำแบบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษา 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

ตัวอย่างแบบประเมินความรู้คำศัพท์

0. “watch” แปลว่า

ยกตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนนถูกต้อง 1 ผิดได้ 0

1. ถ้าผู้เรียนเขียนคำแปลได้ถูกต้องผู้เรียนได้ 1 คะแนน
2. ถ้าผู้เรียนเขียนคำแปลผิด ผู้เรียนได้ 0 คะแนน

3.5 ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำข้อมูลจากการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ มีค่าระดับความคิดเห็นคือ -1, 0 , +1 ซึ่งมีความหมายดังนี้

คะแนน -1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน +1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์

ซึ่งแบบทดสอบของผู้วิจัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำมาเก็บข้อมูลได้ โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางส่วนดังนี้

ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและการแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบความรู้คำศัพท์

ข้อที่	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	การดำเนินการแก้ไข
1	เนื่องจากการสอนมีการใช้รูปภาพกับสมุดศัพท์จึงเสนอให้ข้อสอบมีการเขียนความหมายเพื่อตอบหรือใช้การวาดภาพเพื่อตอบก็ได้	ปรับแบบทดสอบคำศัพท์ให้มีการตอบโดยสามารถใช้รูปภาพได้ด้วย
2	ข้อคำสั่งไม่ชัดเจน	ปรับแก้คำสั่งให้ชัดเจน

3.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม ปีการศึกษา 2561

3.7 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 พบว่าแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.754 (ข้อสอบ 20 ข้อ)

3.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วมาปรับปรุงแก้ไขและเป็นแบบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสอบก่อนเรียน หลังเรียนและวัดความคงทนด้านคำศัพท์

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีผลต่อการเรียนการสอนโดยใช้การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ผู้วิจัยได้ใช้แนวการสร้างแบบสอบถามตามแนวทางของลิเคิร์ท (Likert) ได้แบบสอบถาม 15 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) สอบถามข้อมูล 3 ด้าน คือด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยมาก

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อย

ในส่วนท้ายของแบบสอบถามจะมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น

เพิ่มเติม

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูล 3 ด้าน คือด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านประโยชน์

รายการประเมิน	กรอบเนื้อหาของการประเมิน
1. ด้านเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน - เนื้อหามีความน่าสนใจ - เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน - เนื้อหาเข้าใจง่ายและอธิบายชัดเจน
2. ด้านกิจกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมน่าสนใจ - กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ - ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม - กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย - ปริมาณเหมาะสมกับเวลาเรียน
3. ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ - เทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์ทำให้สนุกกับการเรียนมากขึ้น - สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ - สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ได้ - เทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์ - เทคนิคช่วยจำและสรุปภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับจุดประสงค์มีค่าระดับความคิดเห็นคือ -1, 0, +1 ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์
 +1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์
 โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางส่วนดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อ ที่	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	การดำเนินการแก้ไข
1	ข้อความยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	ปรับแบบสอบถามให้คำถามสั้น กระชับและเข้าใจง่าย
2	ระดับความคิดเห็น 5 ระดับมากเกินไปสำหรับ ผู้เรียน	ปรับแก้ไขระดับความคิดเห็น เหลือ 3 ระดับ

วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องโดยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงและอธิบายเพื่อทำความเข้าใจให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงานวิจัยในครั้งนี้โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ

2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ก่อนการเรียนโดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยคำถามมีจำนวน 20 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 20 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน

3. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ในการสอน กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา

2561 จำนวน 1 ห้อง ใช้การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์จำนวน 5 บทเรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและที่ปรึกษาในชั้นเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา ระยะเวลาในการทดลองคือในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบโดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์หลังการเรียนด้วยการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกับก่อนเรียนโดยคำถามมี 20 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 20 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน แล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน และนำผลไปวิเคราะห์

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์และเก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

6. หลังการทดสอบหลังเรียน 14 วัน ทำการทดสอบความคงทนในการจำโดยใช้ข้อสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับก่อนเรียนแต่นำมาสลับข้อใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ตรวจสอบแบบทดสอบความรู้คำศัพท์

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ เพื่อเป็นการตรวจค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดเนื้อหาในสิ่งที่ต้องการได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 115-117)

3. ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็น

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ เพื่อเป็นการตรวจค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดเนื้อหาในสิ่งที่ต้องการได้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2551)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.2 มาตรฐาน ประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ โดยสอบถามด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา และประโยชน์ โดยกำหนดความคิดเห็นเป็น 3 ช่วง คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด 3 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง 2 คะแนน เห็นด้วยน้อยที่สุด 1 คะแนน ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล ซึ่งผลจากการคำนวณโดยใช้สูตรความ กว้างของอันตรภาคชั้น มีดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3 - 1}{3} \\ &= 0.67 \end{aligned}$$

ตารางที่ 9 แสดงเกณฑ์การประเมินผลความคิดเห็นแบบมาตรฐานประเมินค่า 3 ระดับ

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 - 1.67	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.68 - 2.34	เห็นด้วยปานกลาง
2.35 - 3.00	เห็นด้วยมากที่สุด

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

4.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติแบบจับคู่ t-test (Paired-Samples T-test)

5. วิเคราะห์ความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยเปรียบเทียบค่าความต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบหลังเรียน 14 วัน

5.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติแบบจับคู่ t-test (Paired-Samples T-test)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; \text{ df} = n-1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการ

ทดลอง

6. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น

6.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละคน
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยมีวัตถุประสงค์ประเด็นแรกเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ประเด็นที่สองเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ และประเด็นที่สามเพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของแบบการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research Design) รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 บทเรียน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที 3) แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที เพื่อใช้วัดความรู้ศัพท์ของนักเรียนและใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

**ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอน
โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์**

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการศึกษามาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test Dependent ปรากฏผลตามตารางดังนี้

**ตารางที่ 10 แสดงการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับ
สมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม**

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	df	t
ก่อนเรียน	33	8.45	1.603	32	*-32.571
หลังเรียน	33	16.15	1.228		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$)

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังเรียน (\bar{X} = 16.15, S.D. = 1.22) สูงวก่าก่อนเรียน (\bar{X} = 8.45, S.D. = 1.60) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตรวจสอบพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 7.7 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้คือความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียน

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดย
ใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์**

ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 33 คน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านเนื้อหา

ลำดับ	ข้อความถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหา				
1.	มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน	2.55	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด
2.	เนื้อหาที่น่าสนใจ	2.88	0.33	เห็นด้วยมากที่สุด
3.	เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	2.94	0.24	เห็นด้วยมากที่สุด
4.	เนื้อหาเข้าใจง่ายและอธิบายชัดเจน	2.91	0.29	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.82	0.34	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางพบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านเนื้อหา ข้อความถามที่มีค่าความคิดเห็นมากที่สุดคือ ข้อความถามที่ 3 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.94$, S.D. =0.24) ข้อความถามที่มีค่าความคิดเห็นรองลงมา คือ ข้อความถามที่ 4 เนื้อหาเข้าใจง่ายและอธิบายชัดเจน มีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.91$, S.D. =0.29) ข้อความถามที่ 2 เนื้อหาที่น่าสนใจ มีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.88$, S.D. =0.33) และข้อความถามที่ 1 มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน มีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.55$, S.D. =0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านการจัดกิจกรรม

ลำดับ	ข้อความถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดกิจกรรม				
5.	กิจกรรมน่าสนใจ	2.85	0.36	เห็นด้วยมากที่สุด
6.	ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม	2.88	0.33	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านการจัดกิจกรรม(ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจัดกิจกรรม				
7.	กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์	3.00	0.00	เห็นด้วยมากที่สุด
8.	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	2.82	0.39	เห็นด้วยมากที่สุด
9.	ปริมาณเหมาะสมกับเวลาเรียน	2.76	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.86	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านการจัดกิจกรรม ข้อคำถามที่มีค่าความคิดเห็นมากที่สุดคือ ข้อคำถามที่ 7 กิจกรรมน่าสนใจโดยมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=3.00$, S.D. =0.00) ข้อคำถามที่มีค่าความคิดเห็นรองลงมา คือ ข้อคำถามที่ 6 ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.88$, S.D. =0.33) ข้อคำถามที่ 5 กิจกรรมน่าสนใจ มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.85$, S.D. =0.36) ข้อคำถามที่ 8 กิจกรรมชัดเจนเข้าใจง่าย มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}= 2.82$, S.D. =0.39) และข้อคำถามที่มีค่าความคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือข้อคำถามที่ 9 ปริมาณเหมาะสมกับเวลาเรียน มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.76$, S.D. =0.50)

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้

ลำดับ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้				
10.	เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์	2.91	0.29	เห็นด้วยมากที่สุด

ตารางที่ 13 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้				
11.	เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ทำให้สนุกกับการเรียนมากขึ้น	2.88	0.33	เห็นด้วยมากที่สุด
12.	สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.91	0.29	เห็นด้วยมากที่สุด
13.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ได้	2.94	0.24	เห็นด้วยมากที่สุด
14.	เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์	2.88	0.33	เห็นด้วยมากที่สุด
15.	เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.91	0.29	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.90	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตาราง พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ ข้อความที่มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุดคือ ข้อความที่ 13 สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ ได้ โดยมีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.24) ข้อความที่มีค่าความคิดเห็นรองลงมาและมีค่าคะแนนเท่ากัน คือ ข้อความที่ 10 เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ ข้อความที่ 12 สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และข้อความที่ 15 เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.29) ข้อความที่ 11 เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ทำให้สนุกกับการเรียนมากขึ้น และข้อความข้อที่ 14 เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์มีค่าคะแนนเท่ากันมีค่าความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.33)

ตารางที่ 14 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มี
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพรวม

ลำดับ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหา				
1.	ด้านเนื้อหา	2.82	0.34	เห็นด้วยมากที่สุด
2.	ด้านการจัดกิจกรรม	2.86	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด
3.	ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้	2.90	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.86	0.31	เห็นด้วยมากที่สุด

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.86$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้มีค่าความคิดเห็นมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.90$, S.D.=0.30) ด้านการจัดกิจกรรมมีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.86$, S.D. = 0.30) และด้านเนื้อหามีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}=2.82$, S.D. = 0.34) ค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.39 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ได้กำหนดไว้ว่าคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์อยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับ
สมุดภาพคำศัพท์

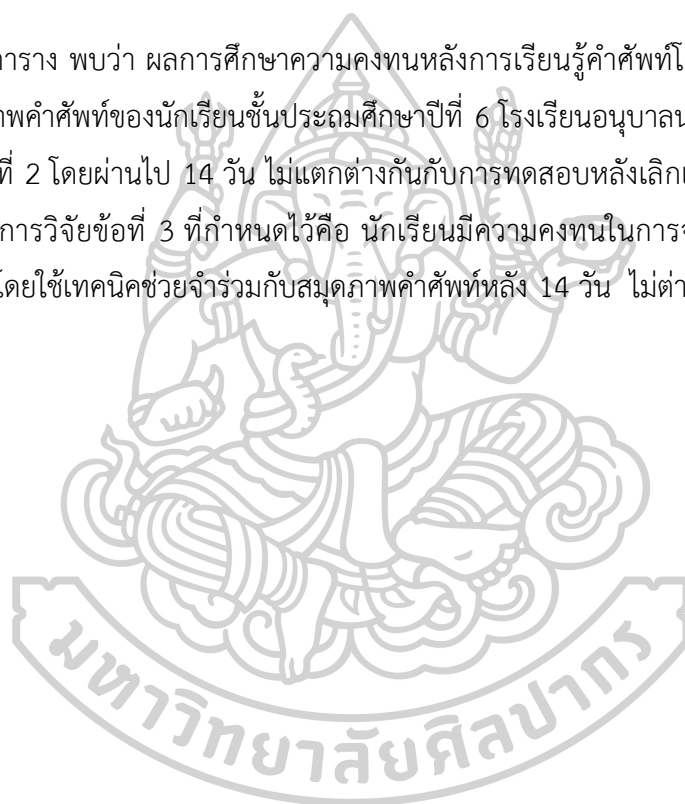
ผลการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและหลังการสอบหลังเรียน อีก 14 วัน มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test Dependent ปรากฏผลตามตารางดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	df	t
แบบทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	33	16.15	1.228	32	*-1.644
แบบทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 2	33	16.33	1.339		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$)

จากตาราง พบว่า ผลการศึกษาความคงทนหลังการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม วัดความคงทนหลังเรียนครั้งที่ 2 โดยผ่านไป 14 วัน ไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเลิกเรียนทันที ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้คือ นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์หลัง 14 วัน ไม่ต่างจากที่สอบหลังเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยมีวัตถุประสงค์ประเด็นแรกเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ประเด็นที่สองเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ และประเด็นที่สามเพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research Design) รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 บทเรียน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบซึ่งผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) 3) แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที เพื่อวัดความรู้ศัพท์ของนักเรียนและใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ ที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา และความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก มีจำนวนนักเรียน 33 คน ตัวแปรต้นคือเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้าน

คำศัพท์ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.15 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22 สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.45 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตรวจสอบพบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 7.7 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้มีค่าความคิดเห็นมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ด้านการจัดกิจกรรมมีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 และด้านเนื้อหา มีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.39

3. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเลิกเรียนทันที

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.15 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22 สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.45 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตรวจสอบพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 7.7 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ว่า ความรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุดังนี้

1.1 คำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นได้คัดเลือกมาจากหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นคำศัพท์ที่พบเจอบ่อยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Lado (1988) ที่ว่า คำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เช่นการนำไปพูดสนทนาซึ่งคำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกมานั้นไม่ได้แปลตัวผู้เรียนถูกนำมาจัดให้อยู่ในหมวดเดียวกันประกอบด้วย 5 หมวดดังนี้ Gesture, School Uniform, Object, House และ Nature โดยมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนนั้นมีจำนวนคำศัพท์ที่เหมาะสมไม่มากเกินไปช่วยให้การฝึกนั้นง่ายต่อระดับอายุของผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนรู้และจดจำตามที่ Lado (1988) กล่าวไว้ว่าปริมาณของตัวอักษรในการใช้คำศัพท์ต้องเหมาะสมกับช่วงอายุ เช่น ระดับประถมก็ควรใช้คำที่ไม่ยาวเกินไปอีกทั้งไม่ควรมีคำศัพท์ที่มากต่อหนึ่งบทเรียน ควรจัดให้เหมาะสมกับสติปัญญาของผู้เรียน อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้ใช้คือให้ผู้เรียนได้เห็นของจริงหรือเรียนโดยใช้ภาพ ตามที่อิสรา สารงาม (2529 : 78-81) ได้เสนอแนะว่าการใช้ Real Object เหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมหรือการใช้รูปภาพเป็นอุปกรณ์เสริมสร้างความเข้าใจที่ต้ออย่างหนึ่งซึ่งสามารถใช้ได้กับคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยแบ่งวิธีการสอนออกเป็น 3 ชั้นได้แก่ชั้นนำเสนอ (Presentation) ชั้นฝึก (Practice) และชั้นนำไปใช้ (Production) ตามแนวคิดของทิตนา แชมณี (2545: 299-231) โดยเพิ่มเติม ชั้นดึงดูดความสนใจ (Motivation) เพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 การนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการสอนคำศัพท์ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ดีสามารถช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับผู้เรียนได้ตามที่ Scugg (2005) กล่าวไว้ว่า หากจัดการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคช่วยจำได้ดี ผู้เรียนก็จะสามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนมานั้นไปตลอด กล่าวได้ว่าเทคนิคช่วยจำคือวิธีรวบรวมและจัดระเบียบความจำได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ Craik and Lockhart (1972) ที่กล่าวว่ายิ่งกลไกทางสมองยิ่งมาก ผู้เรียนก็จะจดจำได้ดี การทำงานของสมองนั้นต้องการความคิดที่เป็นระเบียบ โดยเทคนิคช่วยจำที่ถูกเลือกมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ Keywords Mnemonic Technique ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับข้อมูลที่ตนเองมีอยู่ ครูสอนคำศัพท์ใหม่ด้วยการใช้คำสำคัญ ออกเสียงคำโดยใช้รูปภาพและจากนั้นเชื่อมโยงคำเข้ากับนิยาม การจดจำคำศัพท์ใหม่ด้วยคำสำคัญจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ข้อมูลใหม่ๆ The Access Center (2000: Website) ลำดับต่อมาคือ Mnemonics Verses เป็นการช่วยจำคำศัพท์โดยใช้โคลง กวีหรือกลอนมาเป็นจังหวะในการจำคำศัพท์ Knowledge rush (2014) Method of Loci คือวิธีการจำคำศัพท์แบบจินตนาการบวกกับการใช้สถานการณ์ที่คุ้นเคยในการจินตนาการถึงการวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ เป็นคำศัพท์นั้น ๆ หรือการเขียนคำศัพท์ไว้รอบ ๆ ห้องแล้วให้ผู้เรียนได้จำศัพท์จากตำแหน่งนั้น ๆ และวิธีสุดท้ายที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือการใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย(Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในการจดจำคล้ายคลึงกับการสอนแบบ Total Physical Response

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมที่เป็นการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตนเองโดยการให้ผู้เรียนทำสมุดภาพคำศัพท์ การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำนั้นยังไม่เพียงพอแน่นอน สมุดภาพคำศัพท์จึงถูกนำมาใช้ในการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอนด้วยเพราะการอ่านภาพสามารถกระตุ้นและเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ได้ โดยจัดหัวข้อคำศัพท์ไว้ในหมวดเดียวกัน ผู้เรียนใช้ภาพในการจินตนาการซึ่งภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกับภาษาเขียนเนื่องจากสามารถใช้สื่อสารได้อย่างดีอีกทั้งยังสามารถอธิบายนามธรรมให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวได้ว่าการนำภาพมาจัดทำสมุดภาพคำศัพท์ สามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์และประโยคได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุดเมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน ผลปรากฏดังนี้

2.1 ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ พบว่ามีค่าความคิดเห็นมากที่สุด โดยนักเรียนมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีความเห็นว่าเทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์

ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันอีกทั้งสามารถประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์จากเดิมที่มีอยู่และยังช่วยให้สนุกกับการเรียนมากยิ่งขึ้น แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mirella, Lawson และ Hungi (2000: Website) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องเทคนิคการจำคำสำคัญ และพัฒนาความสามารถของการใช้รูปภาพและการระลึกคำศัพท์ภาษาต่างประเทศพบว่าเทคนิคช่วยจำคำสำคัญมีประโยชน์มีอิทธิพลต่อการเรียนคำศัพท์อีกทั้งคำศัพท์ที่นำมาสอนก็เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนที่สามารถนำไปพูดสนทนาได้ในชีวิตจริงหรือในชีวิตประจำวันเป็นไปตามหลักการของ Lado (1998:119-120)

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมมีค่าความคิดเห็นรองลงมา มีระดับความคิดเห็นภาพรวมโดยนักเรียนมีระดับเห็นด้วยมากที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์นั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ Virginia French Allen (1983) กล่าวว่าเทคนิคช่วยจำเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ใช้ภาพในการจินตนาการซึ่งนักเรียนจะสนใจการจินตนาการจากภาพ การใช้ภาพสำคัญกับการเรียนภาษาต่างประเทศมาก นอกจากนี้กิจกรรมชัดเจน น่าสนใจและมีปริมาณที่เหมาะสมกับเวลา ตามที่ Lado (1988: 119-120) ได้พูดถึงการนำคำศัพท์มาสอนคือ ควรมีปริมาณที่เหมาะสมต่อช่วงอายุของผู้เรียน ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปต่อหนึ่งบทเรียนและลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสมซึ่งเป็นไปตามวิธีการสอนที่สอดคล้องกับ ทิศนา แคมณี (2545:229:231) ที่แบ่งการสอนคำศัพท์ออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึกและขั้นนำไปใช้ ซึ่งเทคนิคช่วยจำแต่ละวิธีถูกนำไปใช้ในขั้นฝึกให้นักเรียนได้ฝึกฝนคำศัพท์ และสมุดภาพคำศัพท์นั้นถูกนำไปใช้ในขั้นนำไปใช้ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ตรงตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ด้านสุดท้ายคือด้านเนื้อหา มีค่าความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยนักเรียนมีความเห็นด้านการเลือกคำศัพท์มาใช้กับเทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เนื้อหาเข้าใจง่าย อธิบายชัดเจนน่าสนใจและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนตามลำดับ อันเนื่องมาจากผู้วิจัยเลือกคำศัพท์ที่มาจากในหนังสือของผู้เรียน เลือกคำศัพท์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เหมือนกับการเรียนภาษาที่หนึ่งเพราะผู้เรียนเรียนรู้จากหนังสือ ควรเลือกคำศัพท์ที่มาจากหลากหลายสถานการณ์ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เป็นคำที่ง่ายต่อการเรียนและการออกเสียงจึงทำให้โดยภาพรวมค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.39 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ได้กำหนดไว้ว่าคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์อยู่ในระดับดี

3. การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของเมื่อผ่านไประยะ

หนึ่ง โดยทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบหลังเรียน ผลปรากฏว่าความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ทันทีและหลังจากการเรียนรู้โดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ผ่านไป 14 วันไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 3 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เป็นผลเนื่องจากประการที่หนึ่งความคงทนในการจำโดยใช้เทคนิคช่วยจำทำให้กลไกทางสมองทำงานอย่างมาก ตามที่ Craik and Lockhart (1972) กล่าวว่าผู้เรียนจะจำได้ดียิ่งขึ้นถ้าสมองมีความคิดที่ละเอียดหรือเป็นขบวนการ เทคนิคช่วยจำจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนให้เข้ากับความรู้ใหม่และยังใช้รูปภาพเป็นส่วนช่วยเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ให้จำได้ดีมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคช่วยจำที่น่าสนใจ เช่น การใช้จังหวะ โคลงสัมผัสคล้องจองของคำศัพท์มาใช้กับนักเรียนทำให้นักเรียนสนุกสนานและจำคำศัพท์ง่ายขึ้น ประการต่อมาสมุดภาพคำศัพท์มีส่วนช่วยให้นักเรียนจดจำความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น แนนอนอยู่แล้วว่าภาพสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เข้ากับประสบการณ์การเรียนรู้ของตน อีกทั้งนักเรียนได้ลงมือทำสมุดภาพด้วยตนเองจึงสามารถทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปผ่านการลงมือทำสมุดภาพไปด้วย ซึ่งการลงมือทำเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์และระลึกถึงคำศัพท์ที่เคยได้เรียนมาและสร้างความรู้คำศัพท์ใหม่ให้กับตนเองไปพร้อม ๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ไปใช้ในการเรียนการสอน
 - 1.1 ก่อนที่เราจะมีการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรชี้แจงถึงความสำคัญของกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น
 - 1.2 ครูผู้สอนสามารถใช้เทคนิคช่วยจำที่หลากหลายและนำไปพัฒนาเพื่อนำมาปรับใช้กับผู้เรียนได้หลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของระดับชั้นอื่น ๆ
 - 2.2 ควรมีการศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น

2.3 เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งในครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การเขียน เพื่อให้ทราบข้อมูลอย่างละเอียดโดยการสังเกต รวมทั้งศึกษาพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้เรียนระหว่างเรียนโดยผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ไปพัฒนาและนำไปใช้ต่อไปให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- จิราวดี รัตน์ไพฑูรย์ชัย. (2012). **ก้าวสู่ AEC ภาษาอาเซียนจำเป็นจริงหรือสถาบันระหว่างประเทศเพื่อ
การค้าและพัฒนา**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2563. เข้าถึงได้จาก
www.itd.or.th/weeklyarticles?download=246%3Aar
- จุฬารัตน์ ดวงแก้ว. (2552). **ความพึงพอใจของครูต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 1**. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน
2563. เข้าถึงได้จาก [http://www.edujournal.ru.ac.th/index.php
/abstractData/viewIndex/844.ru](http://www.edujournal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/844.ru)
- ชลลดา เรืองฤทธิ์ราวี. (2553). "ผลการใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2." การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่าย
ความหมายและวิธีสอนปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาอังกฤษใน
ฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตินา แชมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ**.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2542). **การสื่อสารรณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์เน้น
การเจาะจงกลุ่ม**. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.
- บำรุง โตรัตน์. (2534). **การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์**. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เพ็ญญา แป้นอินทร์ และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล. (2559). **ผลของรูปแบบการเรียนรู้และการสอนแบบ
กลยุทธ์ช่วยจำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 :
กรณีศึกษาของโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น**. ใน Proceedings รวมบทความวิจัยระดับบัณฑิต การ
นำเสนอผลงานวิจัยการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 นวัตกรรมและงานวิจัยไกลพัฒนา

- ประเทศวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (pp. 197-206). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- วัลยา ช่างขวัญยืน. (2547). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2 คำการสร้างคำและการยืมคำ**. วาสนา ชาวหา. (2533). **สื่อการเรียนการสอน = Instructional media**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2561). **สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561**. เข้าถึงเมื่อ 23 มีนาคม 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.newonetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETM3_2560.pdf
- สุนิสา พุ่มวิวัฒนา. (2554). "การพัฒนาหนังสืออ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบเพื่อความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." **วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 7, 21 (- 2555 Supplement): 133-144.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2524). **พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2538). "แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ." **สารพัฒนาหลักสูตร**, 15, 123: 48-56.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2548). **การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะ. (2526). **วิธีสอนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทำปกเจริญผล.
- อัสมิน มูลา. (2554). "ผลของการใช้เทคนิคช่วยจำ: กลวิธีการใช้คำสำคัญต่อการรับรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1." **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ**.
- อิสรา สารงาม. (2530). **การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย ภิรมย์ริน และเพ็ญศรี รังสิยากุล. (2535). **ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน**. กรุงเทพฯ: วิศตอเรียการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Allen, V. F. (1983). **Techniques in teaching vocabulary**. New York: Oxford University Press.

- Bafile, C. (2005). **"You must remember this" Teaching with mnemonics**. Accessed May 17, 2020. Available from https://www.educationworld.com/a_curr/profdev/profdev117.shtml
- Bishop, A., Yopp, K., and Yopp, H. (2009). **Vocabulary instruction for academic success**. CA: Shell Education.
- Carney, R. N., Levin, J. R., and Levin, M. E. (1994). "Enhancing the psychology of memory by enhancing memory of psychology." **Teaching of psychology**, 21, 3: 171–174. Available from https://doi.org/10.1207/s15328023top2103_12.
- Carol Pua, D. L. (2013). **Using mind-mapping as a tool to teach English vocabulary**. Accessed May 5, 2020. Available from https://www.edb.org.hk/HKTC/download/eras/12-13/ERAS1213_R04.pdf
- Craik, F. I. M., & Lockhart, R. S. (1972). **Levels of processing: A framework for memory research**. *Journal of Verbal Learning and Verbal behavior*, 11, 671-684.
- Ellis, N. C. (1994). **Introduction: Implicit and explicit language learning – An overview**. In N. Ellis (Ed.), **Implicit and explicit learning of languages**. London: Academic Press.
- Hatch, E., and Brown, C. (1995). **Vocabulary, semantics, and language education**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jordan, R. R. (1997). **English for academic purpose. A guide and resource book for teachers**.
- Knowledge rush. (2014). **Mnemonic technique**. Accessed August 17, 2018,. Available from http://www.knowledgerush.com/encyclopedia/Mnemonic_techniques
- Language Centre. (2003). **Remembering vocabulary**. Accessed January 25, 2018. Available from <http://lc.ust.hk/~sac/advice/english/vocabulary/V4.htm>
- Levin, J. R. (1993). "Mnemonic strategies and classroom learning: A twenty-year report card." **The Elementary school journal**, 94, 2: 235-244.
- Lewis, M. (1997). **Implementing the lexical approach: Putting theory into practice**. Hove, England: Language Teaching Publications.
- Mackey, W. F. (1997). **Language teaching analysis**. London: Longman.

- Mastropieri, M. A., and Scruggs, T. E. (1998). "Constructing more meaningful relationships in the classroom: Mnemonic research into practice." **Learning disabilities research & practice**, 13: 138–145.
- Memory Bank. (2014). **Mnemonic devices**. Accessed January 25, 2018. Available from <http://library.thinkquest.org/C0110291/TRICKS/mnemonics/index.php>
- Mirella, W., Michael, J. L., and Njora, H. "The mnemonic keyword method: The effects of bidirectional retrieval training of ability to image on foreign language vocabulary recall." **Learning and instruction**, 17, 3: 360-371.
- Nation, I. S. P. (1990). **Teaching and learning vocabulary**. New York: Newbury House.
- Nation, I. S. P. (2003). **Learning vocabulary in another language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Robert, L. (1988). **Language teaching: Teaching English across cultures**. New York: Mc GrawHill.
- Suda, N. S. (2011). **Using mnemonics devices to help college English language learners improve spelling: An Exploratory Study**. Washington State: University College of Education.
- The Access Center. (2000). **Using mnemonic instruction to facilitate access to the general education curriculum**. Accessed April 20, 2020. Available from <http://www.ldonline.org/article/15577?theme=print>
- Thompson, I. (2007). **Vocabulary learning strategies**. Accessed April 17, 2020. Available from <http://www.public.asu.edu/ickpl/learningvocab.htm>
- Thornbury, S. (2004). **How to teach vocabulary**. Bangkok: Pearson Education Indochina Ltd.
- Wilkins, D. A. (1972). **Linguistics in Language Teaching**. London: Edward Arnold.

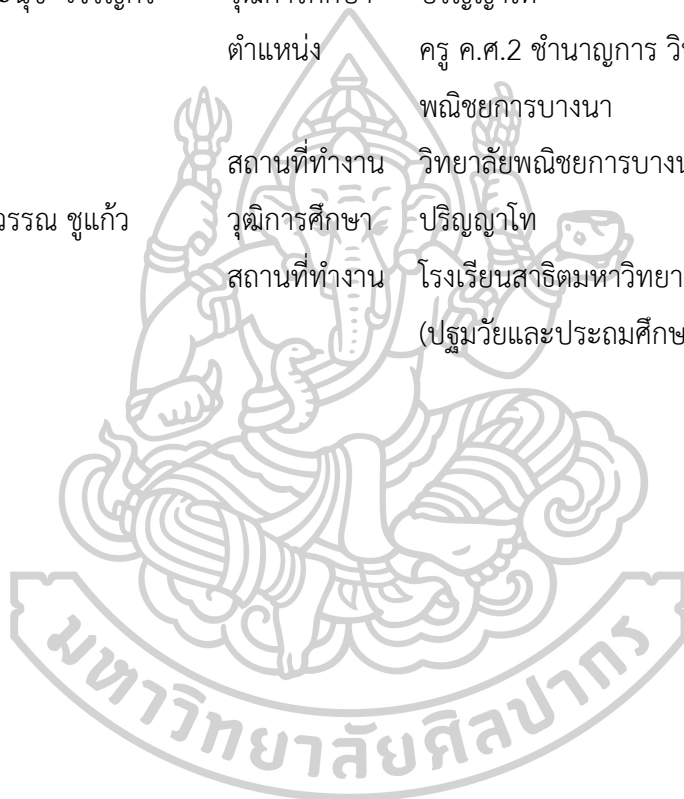
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์ธรรณกร ธรรมจิตต์	วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท
	ตำแหน่ง	หัวหน้าคณะกรรมการดำเนินงานหน่วยทดสอบ
		วัดระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
		ราชภัฏนครปฐม
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. อาจารย์ปิยะนุช เจริญศรี	วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท
	ตำแหน่ง	ครู ค.ศ.2 ชำนาญการ วิทยาลัย
		พณิชยการบางนา
	สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยพณิชยการบางนา
3. นางสาวอรวรรณ ชูแก้ว	วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
		(ปฐมวัยและประถมศึกษา)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

1. แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Vocabulary for Grade 6

Directions: Write the meaning in Thai.

No.	Vocabulary	Meaning	No.	Vocabulary	Meaning
1	belt		36	ok	
2	watch		37	stop	
3	jacket		38	nice	
4	trouser		39	angry	
5	neck tie		40	love	
6	waterfall		41	quiet	
7	pond		42	scared	
8	lake		43	call	
9	bridge		44	loud	
10	cave		45	luck	
11	lighting		46	shirt	
12	thunder		47	blouse	
13	desert		48	sock	
14	field		49	skirt	
15	foot path		50	short	
16	wave		51	sandal	
17	seat		52	shoes	
18	chair		53	pumps	
19	table		54	ruler	
20	calendar		55	rubber	
21	highlighter		56	globe	

No.	Vocabulary	Meaning	No.	Vocabulary	Meaning
22	scissors		57	map	
23	stapler		58	cello tape	
24	alone		59	bin	
25	together		60	curtain	
26	wide		61	rug	
27	narrow		62	mirror	
28	start		63	lamp	
29	finish		64	wardrobe	
30	light		65	clock	
31	dark		66	picture	
32	dangerous		67	beside table	
33	safe		68	pull	
34	push		69	poor	
35	slide		70	rich	

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Lesson plan 1

Teacher: Theewara Platapiantong

Class: P.6 (Grade 6)

Topic: Gesture

Date planned to teach:

Time: 60 minutes

Strand: Language for communication

Student's book: - (Supplementary lesson)

- Standard**
- 1.1 Act in compliance with orders, requests and simple instructions heard and read.
 - 1.2 Accurately read aloud sentences, texts and short poems by observing the principles of reading.

Indicator: Speak and write to ask for and give data about themselves, their friends, families and matters around them.

Terminal Objective:	To be able to use the new words about gesture in context correctly and appropriately.
Enabling Objective:	To pronounce the target words correctly. To notice the target words from the sentence. To give the meaning of the target words correctly. To analyze the meaning of words with respect to other words in given context. To produce the target words correctly and appropriately in context.
Motivation	To be ready and eager to learn
Presentation	To be introduced new words.
Practice	To use new words in sentences.
Production	To make vocabulary book

Expected Behaviors: Students will be eager to learn new words.

Teacher's Personal Aim: Pay attention to all students and provide students chances to meet new words.

Language Focus: 1. **Skills:** Listening, speaking, reading, writing

Sub-skill : Be able to use words in context.

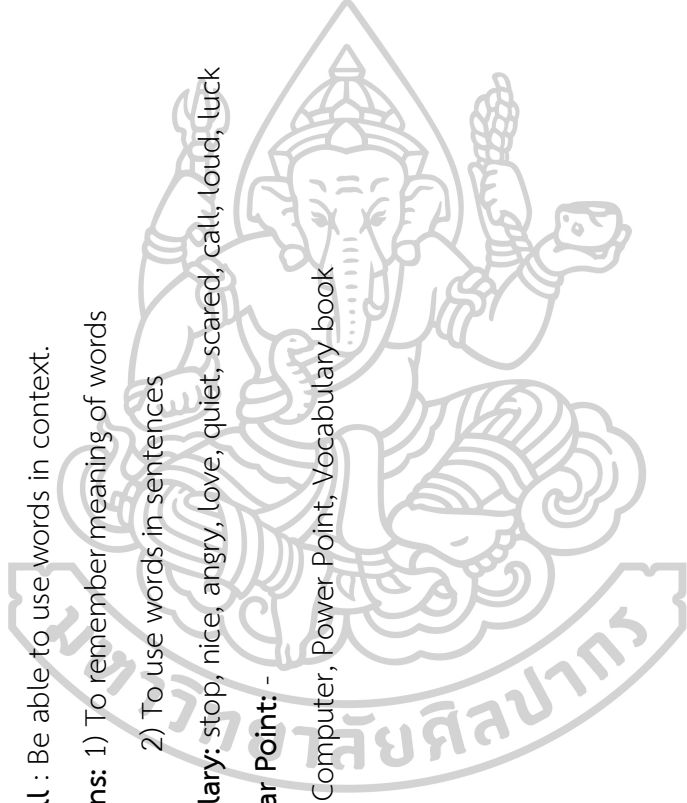
2. Functions: 1) To remember meaning of words

2) To use words in sentences

3. Vocabulary: stop, nice, angry, love, quiet, scared, call, loud, luck

4. Grammar Point: -

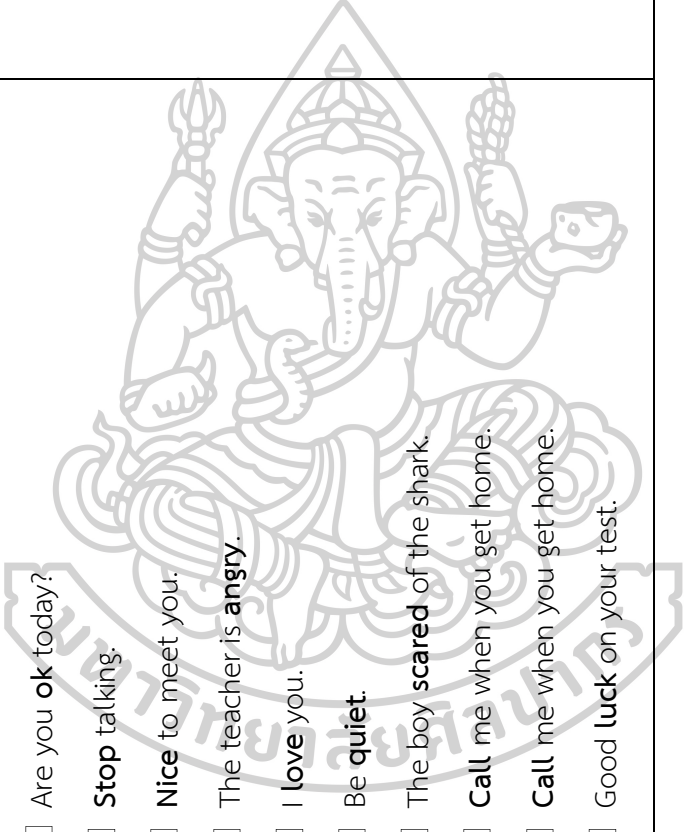
Materials: Computer, Power Point, Vocabulary book

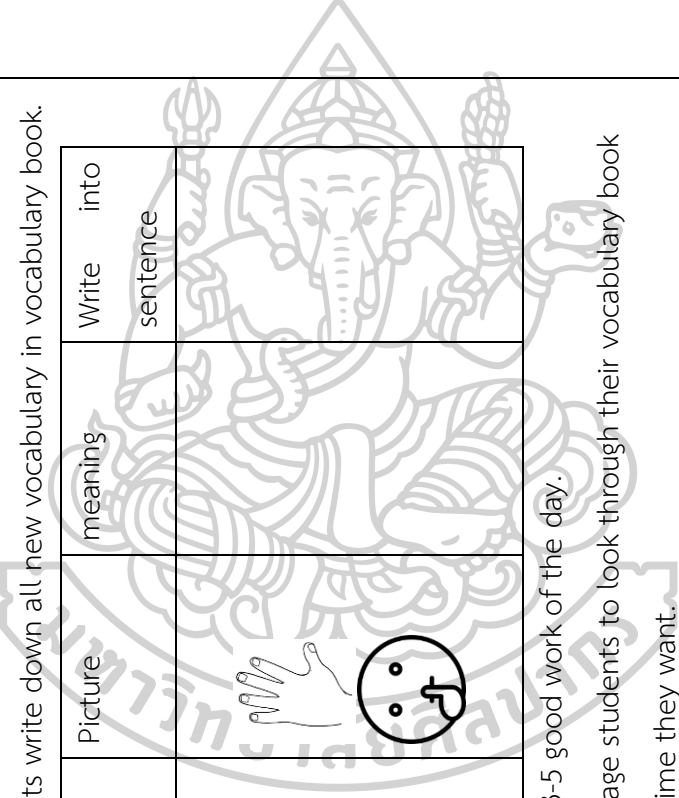

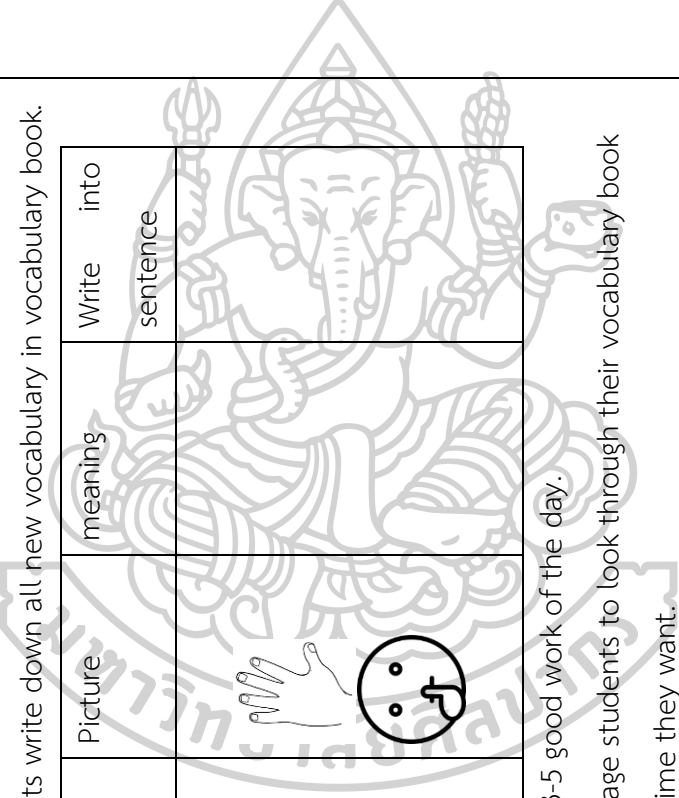

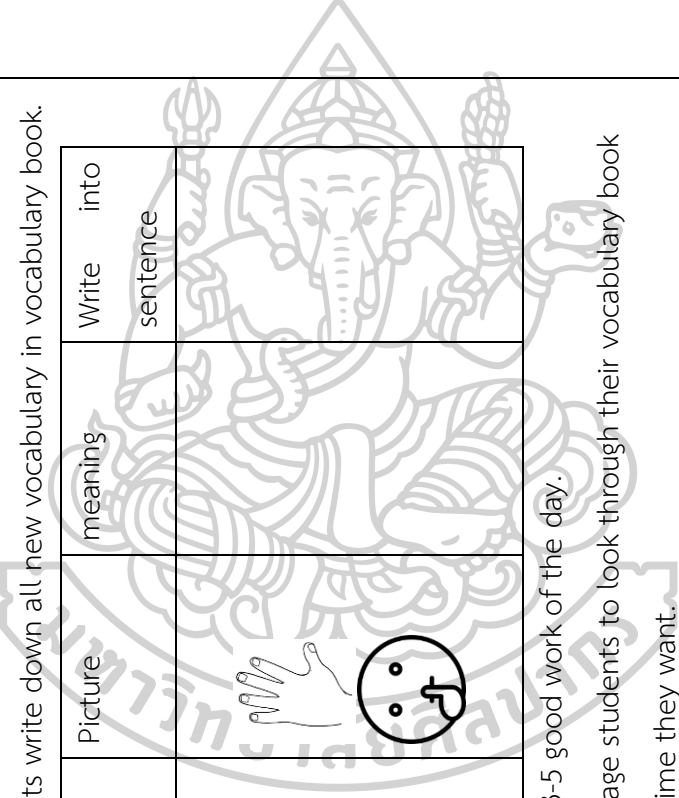
Phase	Content	Class organization Interaction	Teaching aid
Motivation (5 minutes)	<p>Activity: To be ready and eager to learn.</p> <p>Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Introduce the class with the game PK Say “PK say stand up.” “Pk say turn around!” “PK say nod head!” 2. Play game for 2 rounds and let the students be the leader of the game. <p>Expected response from Ss:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Students like the activity. 	<ul style="list-style-type: none"> - Whole class - T-Ss - Ss-Ss 	
Presentation (15 minutes)	<p>Activity: To know vocabulary</p> <p>Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Introduce the class with gesture of the target vocabulary. 2. Practice pronunciation with picture and then with letters words. 3. Teach them new vocabulary and use mnemonic techniques. 	<ul style="list-style-type: none"> - Whole class - T-Ss 	<ul style="list-style-type: none"> - Flashcards

	<p>Physical Mnemonics will be used in this lesson.</p> <p>Teacher will show gesture with vocabulary. This is no need to translate every word. Teacher use body language to show meaning of each word.</p> <p>4. Ask students to show some gestures in front of the class and the less of students will guess about the words.</p> <p>Vocabulary: ok, stop, nice, angry, love, quiet, scared, call, loud, luck</p> <p>Expected response from Ss:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Students can read aloud <p>Anticipated problem(s):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Students aren't confident to read words. 2. Students cannot read words. 3. Students don't know the meaning of words. <p>Solutions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Use the mnemonics again to help ss remember words. 		
--	--	--	--

<p>Practice (20 minutes)</p>	<p>Activity: To use new words</p> <p>Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Introduce students some sentences which target vocabulary. <ul style="list-style-type: none"> ☐ Are you ok today? ☐ Stop talking. ☐ Nice to meet you. ☐ The teacher is angry. ☐ I love you. ☐ Be quiet. ☐ The boy scared of the shark. ☐ Call me when you get home. ☐ Call me when you get home. ☐ Good luck on your test. 	<p>- Whole class</p> <p>- Ss-Ss</p>	<p>- Audio sound</p> <p>- Flashcards</p>
---	---	-------------------------------------	--

	<p>2. Students play game “Back to the board” to revise vocabulary</p> <ul style="list-style-type: none"> - Students separate into groups - 1 player sit back to the board - The teacher writes one word on the board and another player in a team do the gesture. The player who sit back to the board will think about the vocabulary. - The team which answers the first will get points. 		
	<p>Expected response from Ss:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ They understand words clearly. <p>Anticipated problem(s):</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ They don't focus on the lesson. <p>Solutions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Use chant to grab their attention. 	<p>- Whole class</p> <p>- Ss-Ss</p>	

<p>Production (20 minutes)</p>	<p>Activity: To make vocabulary book</p> <p>Instructions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Explain students about the vocabulary book. 2. Students write down all new vocabulary in vocabulary book. <table border="1" data-bbox="518 875 983 1715"> <tr> <td data-bbox="518 1480 635 1715">Vocabulary</td> <td data-bbox="518 1279 635 1480">Picture</td> <td data-bbox="518 1070 635 1279">meaning</td> <td data-bbox="518 875 635 1070">Write into sentence</td> </tr> <tr> <td colspan="2" data-bbox="635 1480 983 1715"> </td> <td colspan="2" data-bbox="635 1070 983 1279"> </td> </tr> </table> <ol style="list-style-type: none"> 3. Show 3-5 good work of the day. 4. Encourage students to look through their vocabulary book every time they want. 	Vocabulary	Picture	meaning	Write into sentence					<p>- S-Self</p>	<p>- Vocabulary book</p>
Vocabulary	Picture	meaning	Write into sentence								
											

	<p>Expected response from Ss:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. They are confident to share their works. <p>Anticipated problem(s):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. They can't write in English. <p>Solutions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Help students who get the trouble. 		
	<p>Expected response from Ss:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ They are confident to share their works. <p>Anticipated problem(s):</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ They can't write in English. <p>Solutions:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ Help students who get the trouble. 	<p>- S-Self</p>	<p>- Vocabulary book</p>

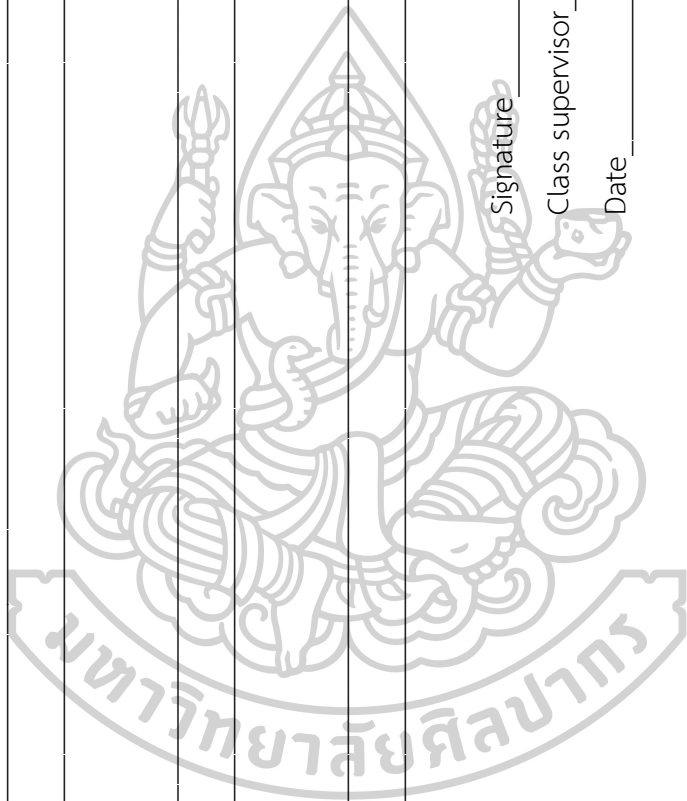
Evaluation: Observe students while they are doing activities.

After Teaching Notes

The Teaching outcomes:

Problems:

Suggestions:

Signature _____

Class supervisor _____

Date _____

3. แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Vocabulary Test
For Grade 6 Students

Name _____ class _____ no. _____

Directions : Translate in Thai or draw a picture related to the word (20points)

Ex. 0. watch = นาฬิกาข้อมือ

Vocabulary	Meaning	Picture
1. call		
2. nice		
3. quiet		
4. scared		
5. blouse		
6. trouser		
7. sandals		

Vocabulary	Meaning	Picture
8. pumps		
9. waterfall		
10. bridge		
11. desert		
12. cave		
13. curtain		
14. rug		
15. wardrobe		
16. mirror		
17. globe		
18. calendar		
19. scissors		
20. stapler		

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนโดยใช้การสอน

โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 15 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเลือกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยมาก

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อย

รายการแบบประเมิน	3	2	1
ด้านเนื้อหา			
1. มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน			
2. เนื้อหาที่น่าสนใจ			
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน			
4. เนื้อหาเข้าใจง่ายและอธิบายชัดเจน			
ด้านกิจกรรม			
5. กิจกรรมน่าสนใจ			
6. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์			
7. ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม			
8. กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย			
9. ปริมาณเหมาะสมกับเวลาเรียน			
ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้			
10. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์			
11. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ทำให้สนุกกับการเรียนมากขึ้น			
12. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
13. สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ได้			
14. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์			
15. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น			

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

.....

.....

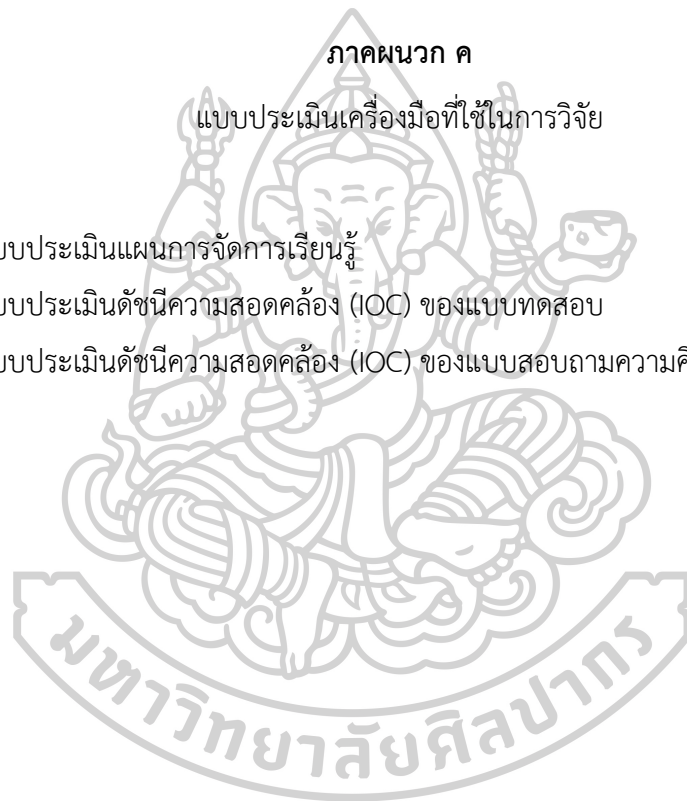
.....

ภาคผนวก ค

แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ
3. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ ตำแหน่ง.....

วุฒิการศึกษา.....

สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ซึ่งจะนำไปประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อไป

2. แบบประเมินฉบับนี้ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยมีค่าระดับความเหมาะสม 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะกรุณาเขียนลงในตอนที่

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรและสาระการเรียนรู้						
2. แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดจุดประสงค์สอดคล้องกับตัวชี้วัด						
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดเวลาได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน						
4. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับทฤษฎีการจำ						
5. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความคงทนในการจำได้อย่างเหมาะสม						
6. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดการวัดและการประเมินผลได้อย่างเหมาะสม						
7. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดสื่อการสอนที่ส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการแบบทดสอบแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไปโดยกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อ	รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	call				
2.	nice				
3.	quiet				
4.	scared				
5.	blouse				
6.	trouser				
7.	sandals				
8.	pumps				
9.	waterfall				
10.	bridge				
11.	desert				
12.	cave				
13.	stapler				
14.	curtain				
15.	rug				
16.	wardrobe				
17.	mirror				
18.	globe				
19.	calendar				
20.	scissors				

3. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไปโดยกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

+1 รายการข้อนั้นมีเหมาะสม

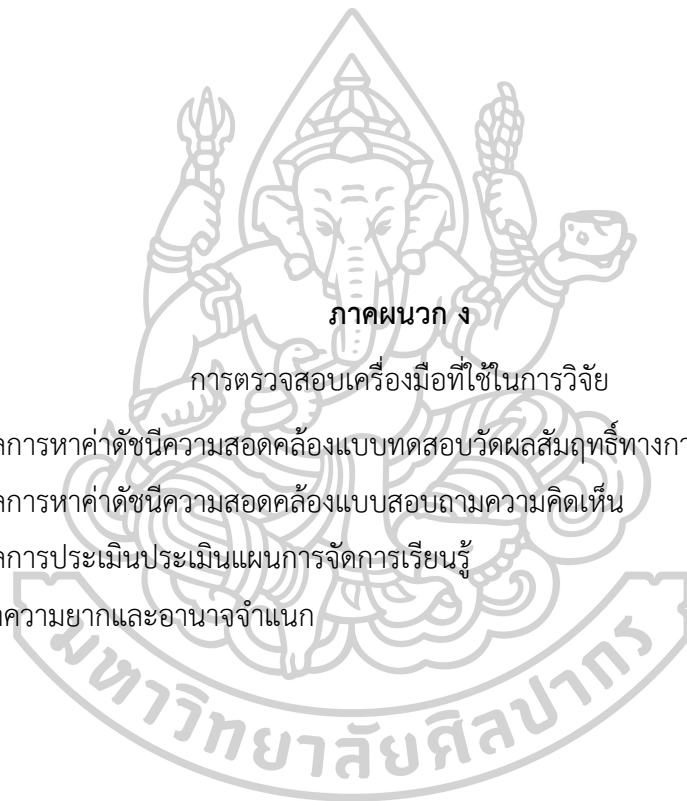
0 ไม่แน่ใจว่ารายการข้อนั้นมีเหมาะสม

-1 รายการข้อนั้นไม่เหมาะสม

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	0
ด้านเนื้อหา				
1. มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่ชัดเจน				
2. เนื้อหาที่น่าสนใจ				
3. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน				
4. เนื้อหาเข้าใจง่ายและอธิบายชัดเจน				
ด้านกิจกรรม				
5. กิจกรรมน่าสนใจ				
6. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์				
7. ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม				
8. กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย				
9. ปริมาณเหมาะสมกับเวลาเรียน				
ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้				
10. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์สามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์				
11. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ทำให้สนุกกับการเรียนมากขึ้น				
12. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	0
13. สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่นๆ ได้				
14. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยเพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์				
15. เทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น				

ภาคผนวก ง

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็น
3. ผลการประเมินประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
4. ค่าความยากและอำนาจจำแนก

1. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 16 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน และใช้วัดความคงทน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11.	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16.	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

2. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถามความคิดเห็น

ตารางที่ 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผล พิจารณา
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

3. ผลการประเมินประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรและสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0
2. แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดจุดประสงค์สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	0
3. แผนการจัดการเรียนรู้มีการกำหนดเวลาได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	5	0
4. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับทฤษฎีการจำ	5	5	5	5	0
5. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมความคงทนในการจำได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5	0
6. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดการวัดและการประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5	0
7. แผนการจัดการเรียนรู้ได้กำหนดสื่อการสอนที่ส่งเสริมความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม	5	5	5	5	0

4. ค่าความยากและอำนาจจำแนก

ตารางที่ 19 ผลการหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอาจ จำแนก (r)	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
1	0.24	ค่อนข้างยาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
2	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
3	0.88	ง่ายมาก	-0.06	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
4	0.85	ง่ายมาก	0.12	อำนาจจำแนกต่ำ (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
5	0.97	ง่ายมาก	0.00	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
6	0.58	ปานกลาง	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
7	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
8	0.39	ค่อนข้างยาก	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
9	0.55	ปานกลาง	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
10	0.88	ง่ายมาก	0.06	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
11	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
12	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
13	0.88	ง่ายมาก	0.18	อำนาจจำแนกต่ำ (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
14	0.15	ยากมาก	0.18	อำนาจจำแนกต่ำ (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
15	0.58	ปานกลาง	0.41	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
16	0.58	ปานกลาง	0.53	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
17	0.27	ค่อนข้างยาก	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (P)	แปลผล	ค่าอาจ จำแนก (r)	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
18	0.52	ปานกลาง	0.41	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
19	0.27	ค่อนข้างยาก	0.41	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
20	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
21	0.85	ง่ายมาก	0.12	อำนาจจำแนกต่ำ (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
22	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
23	0.30	ค่อนข้างยาก	0.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
24	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
25	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.41	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
26	0.91	ง่ายมาก	0.00	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
27	0.91	ง่ายมาก	0.12	อำนาจจำแนกต่ำ (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้
28	0.24	ค่อนข้างยาก	0.47	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
29	0.58	ปานกลาง	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้	ใช้ได้
30	1.00	ง่ายมาก	-0.06	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควร ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)	ใช้ไม่ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง
วัน เดือน ปี เกิด	25 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

